

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA

RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA — TITOVO VELENJE

LETO XVI

PETEK, 8. OKTOBER 1982

ŠTEVILKA 5

Celje - skladišče

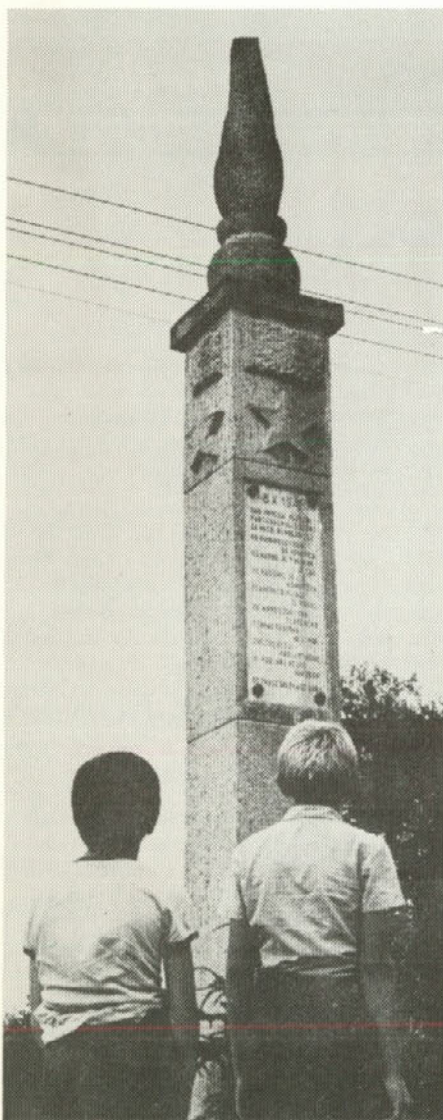
D-Per
65/1982

5000013536,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Za 8. oktober, praznik naše občine

TONE ŠELIGA, PREDSEDNIK OBČINSKE
KONFERENCE SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA - TITOVO VELENJE

Odnosi med krajevnimi skupnostmi in organizacijami združenega dela

Kadar govorimo, da sta krajevna skupnost (KS) in temeljna organizacija združenega dela (TOZD) osnovni celici našega političnega sistema in da na njiju temeljijo tako samoupravni družbeno-ekonomski odnosi kot tudi samoupravna teritorialna povezanost delovnih ljudi in občanov, potem to pomeni, da večino vprašanj o delovanju KS in TOZD med seboj ne smemo strogo ločevati.

V organizacijah združenega dela (OZD) delovni ljudje ustvarjajo dohodek, ki ga deloma izločajo tudi za zadovoljevanje svojih potreb v KS, kjer živijo. Ta družbeno-ekonomski odnos pa v našem političnem sistemu še ni razvit do take ravni, da bi lahko bili zadovoljni z vsakega vidika. Vse premalo se namreč delovni ljudje in občani zavedajo pomena trditve, da je od urejenosti osnovnih potreb v KS odvisna njihova uspešnost vključevanja v proizvodni proces OZD in nasprotno.

Povedati moram, da tega družbeno-ekonomskega odnosa ne uresničujemo, kot ga določata ustava in zakon o družbenem planiranju, zaradi različnih vzrokov.

Eden izmed najpomembnejših vzrokov tega je prav gotovo v tem, da v vsakdanjem življenju nimamo idealne KS - take, ki bi na svojem območju

Dalje na 2. strani!

NADALJNJA VSEBINA • (STRAN 2) Delegati iz našega kombinata za 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije o obkongresni dejavnosti • (STRAN 4) Družina temeljnih organizacij in delovnih skupnosti našega rudnika še je letos povečala za bivšo temeljno organizacijo RŠC Titovo Velenje - Rudarski praktični pouk • (STRAN 8) Sporočilo o hrani v obratu družbene prehrane naše sestavljene organizacije ob Kidričevi cesti v Titovem Velenju - Avto-moto društvo Šaleška dolina objavlja - Kulturni center Ivan Napotnik - Titovo Velenje sporoča • (STRAN 9) Delovna zagnanost društva energetikov Šoštanj • (STRAN 10) Portreti • (STRAN 12) Rudarju v slovo • (STRAN 13) V spomin - Vsak lahko pripomore k stabilizaciji • (STRAN 14) Odšli v pokoj • (STRAN 18) Bili smo na obisku pri članih radiokluba Hinko Košir - Titovo Velenje • (STRAN 20) Šport in rekreacija • (STRAN 23) Poslani domiselni opisi objavljenih slik na strani 35 v Rudarju št. 3/82 - Nagrajeni reševalci objavljene križanke v Rudarju št. 3/82 • (STRAN 24) Nagradna križanka

Predsednik občinske konference
SZDL Titovo Velenje Tone Šeliga

imela nekaj OZD materialne proizvodnje in nekaj OZD materialne dejavnosti; v vsakdanjem življenju se najpogosteje srečujemo s pojavom, da je večina enih in drugih OZD zgoščena na območju dveh ali treh KS.

Drugi pomemben razlog, da med KS in OZD ni ustreznega družbeno-ekonomskega odnosa, pripisujem pozabljivosti OZD, saj velikokrat pozabljajo, da delujejo na prostoru neke KS in ne nasprotno.

Pred nekaj leti je naša občinska konferenca SZDL hotela z organiziranjem posebnih samoupravnih delegatskih odnosov narediti več reda tudi na področju tega povezo vanja. V ta namen smo želeli ustanoviti koordinacijske odbore, ki bi jih sestavljali delegati iz osnovnih organizacij zveze sindikatov vseh OZD, ki delujejo na področju posamezne KS, ali iz tistih OZD, v katerih je zaposlena večina prebivalcev posamezne KS. Formiranje teh koordinacijskih odborov pa ni bilo uresničeno.

Drugo obliko samoupravnega povezovanja smo začeli uresničevati v prejšnjem mandatnem obdobju, ko smo delegate iz OZD vključili v delovanje skupščinskega sistema KS, tako da zdaj v skupščine posameznih KS vključujemo delegate iz tistih OZD, v katerih dela večina občanov posamezne KS. S to obliko povezovanja smo sicer naredili pomemben korak k boljšemu samouprav nemu povezovanju OZD in KS, vendar bi lahko dosegli še več, če bi pravočasno in bolj natančno opredelili vlogo ter naloge delegatov pri spodbujanju tega povezo vanja. Upam, da bomo v sedanjem mandatnem obdobju bolj uspešni pri odpravljanju teh pomanjkljivosti; vendar moramo povezovanje OZD in KS enotno opredeliti tudi v samoupravnih planih KS.

Mimogrede naj povem, da so bile KS v naši občini doslej tudi veliko premalo ustvarjalne; da ne rečem, da so bile brez pravih pobud. Vse prepogosto so se ukvarjale izključno z reševanjem komunalne problematike, kar opozarja tudi na našo nemoč pri urejanju funkcije komunalne interesne skupnosti. Poleg tega smo v preteklosti večino skupnih interesov v KS uresničevali z udarniškim delom, pri tem pa smo od OZD pričakovali zgolj materialno pomoč. Resnici na ljubo ni odveč vprašanje, ali smo z udarniškim delom uresničene skupne interese izvajali na osnovi samoupravnega dogovarjanja ali pa je bilo uspešno sodelovanje zgolj posledica prijateljskih odnosov med "odgovornimi" posamezniki v KS in OZD.

Za sklep moram povedati, da so OZD v SOZD REK Titovo Velenje pokazale veliko pripravljenost za uresničevanje konkretnih oblik sodelovanja s KS. To velja tako za Rudnik lignita Titovo Velenje - ki interes za takš-

no sodelovanje zaenkrat resda dokazuje samo z odpiranjem finančnih virov, od katerih imajo največ koristi KS Pesje, Gaberke, Škale in Stara vas - kot tudi za Termoelektrarne Šoštanj, ki se s KS Šoštanj že dogovarjajo o posameznih elementih plana te KS. Delavci TE Šoštanj so podpisali tudi samoupravni sporazum z osnovno šolo "Biba Roeck", v katerem so opredelili več medsebojnih obveznosti.

Skratka, možnosti načrtnega sodelovanja med KS in OZD so neomejene, cilj pa je v glavnem samo eden: predvsem moramo odpraviti stihijsko izgradnjo naših KS, v katerih smo doslej praviloma pozabljali na izgradnjo tudi najosnovnejših objektov družbenega standarda.

Rezultat boljšega sodelovanja KS in OZD pri načrtovanju izgradnje novih sosesk bo sčasoma vplival tudi na izginjanje zaenkrat še tako aktualne trditve, da v Titovem Velenju gradimo predvsem "spalne soseske".

10. KONGRES

ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Delegati iz našega kombinata o obkongresni dejavnosti

Še nekaj dni nas loči od začetka 10. kongresa Zveze sindikatov Slovenije. Kongres bo potekal od 11. do 13. oktobra v kulturnem domu "Ivan Cankar" v Ljubljani. Z njim prihaja celotna obkongresna dejavnost v letošnjem kongresnem letu naših druž benopolitičnih organizacij v sklepno fazo.

Na zasedanju najvišjega organa slovenskih sindikatov, ki je pred nami, bo sodelovalo blizu 800 delegatov in med njimi 20 delegatov iz območja občinskega sveta ZSS Titovo Velenje. De legate čaka odgovorno delo. Na osnovi obravnav osnutkov in za njimi predlogov kongresnih dokumentov - poročila o delu Zveze sindikatov Slovenije po 9. kongresu, resolucije 10. kongresa ter sprememb in dopolnitev statuta ZSS - ki so potekale od spomladi, bodo te dokumente morali dokončno izoblikovati in tako trasirati pot slovenskim sindikatom in njihovi zvezi za obdobje prihodnjih štirih let.

Kako so priprave na kongres potekale v organizacijah združenega dela znotraj našega kombinata, s kakšnimi nalogami delegati, ki delajo v našem kombinatu, odhajajo na kongres in kaj jim pomeni ta delegatska obveznost, smo vprašali vse štiri delegate za 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije iz združenih organizacij v SOZD REK Titovo Velenje.

Uredništvo

Odgovori delegatov

Janez LADINEK, poslovodja v temeljni organizaciji RL Titovo Velenje - Jama Preloge:

(Rojen je bil 9. maja 1951 v Orlici na Pohorju. Po končani osnovni šoli je prišel v Velenje in v rudarskem šolskem centru dokončal rudarsko tehnično šolo. V našem rudniku se je zaposlil 1972. leta in zdaj v njem opravlja dela in naloge rudarskega poslovodja v južnem krilu Jame Preloge.)

"V naši temeljni organizaciji, v kateri imamo tri osnovne organizacije ZS, smo o osnutkih in predlogih kongresnih dokumentov nekoliko bolj podrobno razpravljali edino na sestankih izvršnih odborov osnovnih organizacij ZS. V sindikalne skupine se ta razprava skorajda ni razširila, z izjemo okolij, v katerih delajo najaktivnejši člani izvršnih odborov naših osnov-

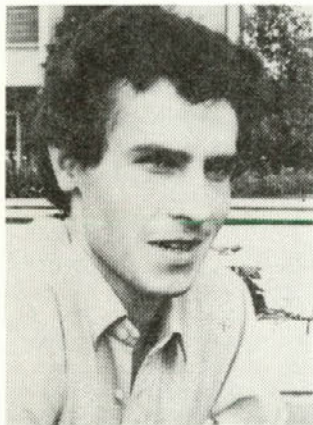

JANEZ LADINEK

nih organizacij ZS. Sicer pa je težišče vseh razprav bilo v obravnavanju družbeno-ekonomskega položaja delavcev v slovenskem elektrogospodarstvu. Z našimi razmišljanji in ugotovitvami smo hoteli tudi neposredno sodelovati na kongresnih razpravah v Ljubljani, sedaj pa vse kaže, da ob poplavi drugih razpravljalcev za to ne bomo imeli priložnosti. Mislim, da bi h kongresnim razpravam lahko tudi rudarji iz Titovega Velenja ustvarjalno prispevali in da kljub velikim gospodarskim težavam titovovelenjskega dela SOZD Gorenje ni opravičljivo, da bodo na kongresu njegovi delegati sodelovali s tremi razpravami, mi pa z nobeno. Ne glede na to pa mislim, da bom na kongresu in po njem s svojim celotnim delom opravičil zaupanje, ki so mi ga z izvolitvijo za kongresnega delegata izkazali udeleženci programske-volilne seje konference rudniških osnovnih organizacij ZS."

Pavel ŽUPEVC, jamski nadzornik v temeljni organizaciji RL Titovo Velenje - Jamska mehanizacija:

(Rodil se je 29. junija 1955 v Zabukovju pri Sevnici. Po osnovni šoli se je vpisal na tehnično srednjo šolo strojne smeri v Krškem, odkoder je z diplomom strojnega tehnika v žepu leta 1974 prišel v naš rudnik, kjer je zdaj že nekaj let jamski nadzornik v temeljni organizaciji Jamska mehanizacija.)

PAVEL ŽUPEVC

"Tako kot smo dobili osnutke dokumentov za 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije, smo v vseh treh osnovnih organizacijah ZS naše temeljne organizacije zastavili akcijo za njihovo obravnavo po sindikalnih skupinah. Vendar je kljub dobro zastavljeni akciji razprava o teh gradivih potekala pretežno le na sestankih izvršnih odborov osnovnih organizacij ZS. Sicer pa smo največ pozornosti namenili tistim ugotovitvam in predlogom v osnutkih kongresnih dokumentov, ki so pomembni zlasti za našo dejavnost. Pri tem smo poskušali tudi oceniti skladnost teh ugotovitev in predlaganih smernic z našimi interesi. Na splošno pa smo imeli več pripomb zaradi razvlečenosti teh gradiv kot zaradi bistva njihove vsebine. Spričo tega so to gradivo le redki delavci prebrali. Torej so delavci z njimi na splošno bolj slabo seznanjeni. Nekaj tehničnih prispevkov k obravnavanim vprašanjem v osnutkih kongresnih dokumentov pa smo po mojem mišljenju kljub temu zbrali, zlasti pri tistih vprašanjih, ki so se dotaknila naše vse prej kot enostavne proizvodne in poslovne problematike. Z nekaterimi od teh zbranih prispevkov smo hoteli tudi neposredno sodelovati na kongresnih razpravah, vendar ker smo izpadli iz predvidenega obsega neposrednega sodelovanja, bomo za kongres pripravili samo pismeni prispevek in v njem zapisali, da bi radi naše ugotovitve zasledili tudi v sklepnih dokumentih kongresa."

Janez TERBOVŠEK, vodja vzdrževalnih del pri krmilnem sistemu turboagregatov v TE Šoštanj:

(Rojen je bil 1945. leta v Florjanu nad Gornjim gradom. Po poklicu je elektrotehnik, v TE Šoštanj pa dela od leta 1971.)

"Dokumente za 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije smo v TE Šoštanj obravnavali po sindikalnih skupinah. V razpravi ni bilo nobenih pripomb v zvezi z njimi. Delavci so več pozornosti namenili svojemu odnosu do gospodarjenja z uvoženimi repromateriali in pri tem ugotovili, da je v TE Šoštanj možno večino rezervnih delov iz uvoza nadomestiti z domačimi, le bolj je treba izrabiti domače znanje. Vse razpravljalce pa je povezovalo tudi mnenje, da je treba zaostri osebno in kolektivno odgovornost za uresničevanje vsakdanjih nalog."

To, da bom na kongresu slovenskih sindikatov zastopal delavce TE Šoštanj, pa mi pomeni priznanje za delo, ki sem ga zadnja leta opravil v osnovni organizaciji ZS 'elektrovzdrževanje' in konferenci osnovnih organizacij ZS TOZD Vzdrževanje, v katero spadam. Vendar na kongresnih razpravah verjetno ne bom sodeloval, razen če se bomo na sestanku občinskega sveta ZSS Titovo Velenje dogovorili drugače. Vse namreč kaže, da bo iz naše sestavljene organizacije na kongresu razpravljal eden od rudniških delegatov. O čem naj bi razpravljal, pa še ne vem."

Branko AMON, tehnolog strojne obdelave v temeljni organizaciji ESO - Strojni obrati:

(Rojen je bil 6. marca 1957 v Celju. Končal je tehnično srednjo šolo strojne smeri pri RŠC Titovo Velenje in se zaposlil v ESO leta 1977.)

"Mislim, da smo v naši delovni organizaciji obravnavali kongresne dokumente premalo poglobljeno, saj v njih nismo poskušali poiskati niti tistih napotkov, ki se neposredno nanašajo na reševanje gospodarskih težav v naši panogi, kovinsko predelovalni industriji. Vse kaže, da je tudi v delovnem kolektivu naše delovne organizacije prevladalo mnenje, da še tako vsebinsko bogati in konkretni dokumenti za družbenopolitično in gospodarsko delovanje delavcev ne peljejo iz nakopičenih težav v njihovi OZD, če ni pogojev vsaj za minimalno krepitev njene materialne baze. S temi pogoji je namreč v naši delovni organizaciji vedno slabše, saj nam že dalj časa primanjkuje najosnovnejših reprodukcijskih materialov za uresničevanja naših vsakdanjih delovnih nalog."

V takšnih razmerah pa gledam na svojo izvolitev za delegata na kongresu predvsem kot na sila odgovorno nalogo. Posebno zato, ker ne vem, ali bom na kongresu sploh imel priložnost, da spregovorim o proizvodnih težavah naše delovne organizacije. Vse namreč kaže, da zaradi velikega števila drugih razpravljalcev na kongresu ne bom prišel do besede. Tako mi preostaja le upanje, da bodo vsaj delegati iz dela SOZD Gorenje v Titovem Velenju, za katere je zagotovljeno sodelovanje na kongresu kar s tremi razpravami, opozorili na neurejene razmere v kovinsko predelovalni industriji, ki že dalj časa tarejo tudi našo delovno organizacijo."

BRANKO AMON

Družina temeljnih organizacij in delovnih skupnosti našega rudnika se je letos povečala za bivšo temeljno organizacijo RŠC Titovo Velenje - Rudarski praktični pouk (RPP)

Razgovor o razlogih za združitev temeljne organizacije Rudarski praktični pouk v delovno organizacijo našega kombinata Rudnik lignita Titovo Velenje, pripravah nanjo, dejavnosti, delu, gospodarjenju temeljne organizacije RPP in njenem pomenu za Rudnik lignita Titovo Velenje in cel naš kombinat

RUDAR: Na referendumu letos 18. junija je prek 68 odstotkov delavcev delovne organizacije našega kombinata Rudnik lignita Titovo Velenje glasovalo ZA združitev temeljne organizacije Rudarski praktični pouk, ki je dotlej od vseh svojih začetkov delala in gospodarila v sestavi delovne organizacije Rudarski šolski center (Titovo) Velenje, v DO Rudnik lignita Titovo Velenje in ZA spremembe obeh temeljnih samoupravnih splošnih aktov DO Rudnik lignita Titovo Velenje (samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij v DO ter statuta DO), ki jih je terjalo to povečanje družine temeljnih organizacij in delovnih skupnosti našega rudnika.

Ob nekaj čez 79-odstotni udeležbi delavcev DO Rudnik lignita Titovo Velenje pri tem referendumskem glasovanju tolikšen delež glasov ZA vsekakor kaže, da so že dalj časa obstajali razlogi za to združitev, ki pa jih - kakor smo slišali na zadnji seji uredniškega odbora naših internih glasil, ki je bila 10. septembra in na kateri je odbor sprejel tudi sklep za pripravo in objavo tega razgovora - mnogi delavci v SOZD REK Titovo Velenje še sedaj ne poznajo dovolj ali sploh ne poznajo.

Zavoljo tega vas prosimo, da te razloge osvetlite in poveste tudi, kdo so bili nosilci priprav na to združitev in zakaj ti niso poskrbeli, da bi izčrpno obveščanje o njih zajelo delovne kolektive vseh združenih organizacij v SOZD REK Titovo Velenje. Saj tistih nekaj naključno zajetih informacij za vse delavce v našem kombinatu o pripravah na združitev - kakor je bila na primer informacija, ki smo jo zajeli med razgovorom z vodjem proizvodnje našega rudnika Avgustom Terglavom, objavljenim letos 29. maja v 15. številki internega glasila Informator - še zdaleč ni bilo dovolj izčrpnih.

Slavko VOLF, predsednik osnovne organizacije zveze sindikatov TOZD RPP;

"Uvodoma moram opozoriti, da glede združitve TOZD RPP v DO RLV lahko dam pojasnilo le o družbenopolitičnih aktivnostih in nalogah, ki smo jih v zvezi z združevanjem izpeljali v

TOZD RPP, saj se naša TOZD v delo in obveščanje drugih v tej zvezi ni vmešavala, ker za to niti ni bila poklicana...

Pravilna je ugotovitev, da smo letos do referenduma 18. junija, ki ga omenjate, delali in gospodarili v sestavi DO RŠC (Titovo) Velenje. Vendar družbenopolitične aktivnosti in druge priprave za združitev v DO REK Titovo Velenje - RLV so potekale ~~z~~ leta 1979, ko smo se delavci TOZD RPP ob sprejemanju elementov in smernic svojega srednjeročnega načrta za obdobje 1981-1985 odločili za priključitev k DO RLV. Konkretni, stvarni pogovori o priključitvi pa so se začeli z lansko reorganizacijo RŠC Titovo Velenje. V tem času smo prek sej družbenopolitičnih organizacij, sveta TOZD RPP in zborov delavcev delovni kolektiv naše TOZD sproti obveščali o poteku priprav in stališčih odgovornih teles v zvezi z reorganizacijo RŠC Titovo Velenje in združitvijo naše TOZD v DO RLV. V ta namen smo letos januarja obravnavali tudi sklepe koordinacijskega odbora, ki so ga sestavljali predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov delovnih organizacij v sestavi SOZD REK Titovo Velenje, TOZD RPP ter predstavniki organov skupščine naše občine, in se dogovorili o nadaljnji akciji in nalogah za združitev naše TOZD v DO RLV.

Po mojem mnenju je ta odbor bil v takšni sestavi postavljen zato, da bi omenjene organizacije in organi bili v celoti obveščeni o pripravah za združitev TOZD RPP v DO RLV in kot nosilci posameznih družbenopolitičnih in samoupravnih nalog v zvezi z združitvijo obveščali delavce v okolju svojega delovanja o sklepih in zastavljenih nadaljnjih aktivnostih v zvezi z njo.

Ob obravnavi sklepov tega odbora smo delavci v TOZD RPP že vedeli, da potekajo aktivnosti v smeri združitve naše TOZD v DO RLV, ne pa še, ali naj bi se združili kot delovna organizacija skupaj z domom učencev in rudarskim teoretičnim poukom pri RŠC Titovo Velenje ali sami kot TOZD Izobraževanje. Do izoblikovanja dokončne odločitve je potem prišlo v začetku marca v razgovoru med predstavniki REK in RŠC Titovo Velenje. Od takrat dalje so - vsaj pri nas je bilo tako - aktivnosti in obveščanje delavcev v zvezi z združitvijo potekale v sodelovanju z organi, katerih naloga je bila, da pripravijo spremembe samoupravnih aktov, ki ste jih omenili, organizirajo obravnavo in sprejem teh sprememb, vključno z referendumom o združitvi.

Vse te aktivnosti so bile pravočasno izvedene, obveščanje delavcev v TOZD RPP v zvezi z njimi pa je gotovo bilo kvalitetno, saj je na referendumu v naši TOZD kar 98 odstotkov delavcev glasovalo za združitev.

Kako in koliko so o pripravah na to združitev bili obveščeni delavci v DO RLV in celi sestavljeni organizaciji REK Titovo Velenje, mi zaradi razlogov, ki sem jih že navedel, ni poznano, še manj pa, da bi bila za pomanjkljivo obveščanje, ki ga omenjate, odgovorna osnovna organizacija sindikatov TOZD RPP.

Za sklep naj rečem še to, da se čudim takšnim izjavam o obveščeni sedaj, ko vemo, da je referendum bil obojestransko uspešen. Mislim namreč, da so takšne izjave posameznikov bolj provokatorske, izzivalne kot potrebne in koristne."

(Slavko Volf se je rodil leta 1949 v Gornjih Radencih ob Kolpi in je zaposlen v RPP od leta 1968, ko je končal poklicno rudarsko šolo pri RŠC Velenje. Letos do februarja, ko je ob delu končal rudarsko nadzorniško šolo pri RŠC Titovo Velenje, je ves čas delal na odkopih, zdaj pa je jamski nadzornik pripravnik.)

OGLASA

Ugodno prodam dobro ohranjen šivalni stroj BAGAT - Angela KOCNIK (koroska cesta 18, Titovo Velenje).

Prodajam opremo za spalnico. Podrobne informacije lahko dobite vsak delovni dan od 6. do 14. ure prek telefona 851 100, Titovo Velenje, na interni številki 346.

RUDAR: Kaj vse spada v dejavnost TOZD RPP, kako je v njej organizirano opravljanje del in nalog, kakšno kadrovsko strukturo ima in s kakšnimi proizvodnimi in poslovnimi rezultati je končala prvo polovico leta 1982?

Franc BAHČIČ,
vodja TOZD RPP:

"V statutu TOZD imamo za glavno dejavnost naše TOZD zapisano srednje usmerjeno izobraževanje s praktičnim poukom, proizvodnim delom in delovno prakso ter izobraževanje odraslih s področja rudarstva, elektro in kovinarsko strojne opreme.

Za stransko dejavnost pa:

- pridobivanje premoga,
- izdelava jamskih komunikacij, storitve globinskega vrtnanja in odstrelitve,
- dela in storitve nakladalcev, buldožerjev in druge strojne opreme.

Skoraj vse našete vrste dejavnosti TOZD izvajamo tako v jamskih obratih kot na površini.

Rudarimo že nekaj let v severovzhodnem predelu jame Škale kot samostojen rudarski obrat, ki se zaradi narave dela tehnološko tesno povezuje s TOZD Jama Škale.

Oblike praktičnega pouka v jami izvajamo na dveh odkopih in v jamskem področju, ki nam poleg teh odkopov pripada pri vzdrževanju jamskih komunikacij.

V enoti priprave imamo dve kompletni pripravski številki z okoli 60 rudarji, ki sodelujeta pri pripravi odkopnih etaž v jami Škale.

Spričo tega, ker v TOZD nimamo mehaniziranih čel, imamo pripravljeno skupino inštruktorjev, ki se je sposobna vključiti v mehanizirana jamska delovišča sosednjih TOZD, Jame Škale in Jame Pesje, in v njih izvajati oblike praktičnega poučevanja.

Odnose z drugimi TOZD urejemo s sporazumevanjem na ravni tehničnih vodstev TOZD.

Nekaj inštruktorjev, ki prav tako sodelujejo pri izobraževanju, imamo vključenih tudi v delovno skupnost Zračenje (in sanacija).

Na površini delo in pouk potekata v strojni in elektro delavnici. Veliko pričakujemo od rudarskega učnega prostora, ki ga na kratko imenujemo RUP. To so hangarjem podobni prostori na področju jaška Škale, v katerih je nameščena moderna rudarska oprema od pridobivalnih strojev in kompleksnega hidravličnega odkopnega podpora z vso transportno mehanizacijo, ki spada zraven, do napredovalnih strojev za priprave. Prednost tega sistema je v njegovi funkcionalnosti, pravilni povezanosti in sposobnosti, saj vsi stroji, ki sodijo vanj, delujejo. Tako se lahko učenci in odrasli že na površini seznanijo z rudarsko mehanizacijo. Ko bomo v jame RLV začeli uvajati nove stroje, bomo zamenjali našo staro opremo za novo, torej sledili načelu sočasnosti in sprotnosti opremljanja rudnika in rudarskega učnega prostora s sodobno opremo.

V sklopu naše temeljne organizacije že nekaj let obratuje tudi peskokop Paka pri Titovem Velenju, ki z ravnimi in frakcijami sejanega peska daleč naokrog zadovoljuje potrebe gradbeništva in drugih uporabnikov tega materiala. V peskokopu je ok-

rog 25 ljudi, pretežno jamskih invalidov, ki opravljajo vsa dela pri pridobivanju peska, od vrtnanja do nakladanja.

Ta peskokop je rasel kot vzporedna dejavnost TOZD RPP. Veliko dela naših nekdanjih delovnih tovarišev je terjalo odkrivanje in razvijanje etaž v njem, na nas pa je, da dobro zastavljeno delo v preteklosti razvijamo dalje.

V primerjavi z dejavnostmi drugih TOZD RLV je potemtakem dejavnost naše TOZD precej raznolika, hkrati pa v vseh svojih delih poligon za izvajanje raznih oblik praktičnega izobraževanja in proizvodna celica.

Ob tem naj opomnim tudi, da je tako zasnovan sistem izobraževanja, kakor je naš, bil že v časih, ko smo se o usmerjenem izobraževanju še samo pogovarjali, tudi v republiškem okviru spoznan kot pravičen način lotevanja problemov praktičnega izobraževanja.

O organiziranju opravljanja del in nalog v naši TOZD pa lahko rečem, da smo v jamskem delu TOZD organizirani podobno kot drugi jamski obrati RLV. V površinskem delu pa imamo v delavnicah vodje treh programov (A, B in C) za praktično izobraževanje električarjev in kovinarjev, v peskokopu nadzor-nike, poslovodjo in tako naprej.

V TOZD je zdaj zaposlenih skupno 217 delavcev, od katerih je 60 inštruktorjev praktičnega pouka in 20 nadzorno-tehničnih delavcev, pretežno s srednjo, višjo in visoko izobrazbo.

V letošnjem prvem polletju je TOZD Rudarski praktični pouk delala in poslovala uspešno, saj smo načrtovane proizvodne in storitvene naloge za to obdobje presegle in tudi dohodkovno končali prvo polletje pozitivno.

K temu bi kazalo dodati še, da smo lani pridobili okrog 12 milijard starih dinarjev celotnega prihodka in od tega okrog 10 odstotkov v peskokopu. Vendar pri tem bi delež prihodka, ki smo ga dosegli s pridobivanjem premoga, v marsičem lahko šteli že kar za dohodek, saj osnovna sredstva, s katerimi pridobivamo premog, tudi še sedaj ne spadajo v našo TOZD, temveč v druge TOZD RLV, tako da amortizacija zanje in tudi vrsta materialnih stroškov ni vračunana v naš prihodek iz pridobivanja premoga. Od materialnih stroškov so vračunani v glavnem le stroški za razstrelivo, krajnike, les in vžigalnike, vendar poleg teh stroškov tudi učne nagrade, stanarine in regresiranje hrane učencev. Po novem pa se bo to spremenilo tako, da bomo poslovali kot druge jamske TOZD RLV."

- - -

(Franc Bahčič se je rodil leta 1945 v Celju, po poklicu je diplomirani inženir rudarstva in dela v TOZD RPP od leta 1978, prej - od leta 1971, ko je končal prvo stopnjo visokošolskega študija montanistike - pa je bil predavatelj v RŠC.)

- - -

RUDAR: V uvodniku predsednika kolegijskega poslovnega organa našega rudnika Alojza Diaccija v tretji letošnji številki našega internega glasila Rudar, v katerem avtor govori o pomenu 3. julija, dneva rudarjev, in dosežkih delovnega kolektiva našega rudnika, lahko preberemo tudi:

"Ob tej priložnosti moram omeniti še, da bomo kmalu končali tudi postopek za priključitev temeljne organizacije Rudarski praktični pouk, ki je doslej poslovala v sestavi RŠC, k naši delovni organizaciji in da bo glavna dejavnost te naše nove temeljne organizacije izvajanje celotnega procesa izobraževanja učencev in delavcev rudnika."

Razčlenite, prosimo, sporočilo v tem odstavku, "da bo glavna dejavnost temeljne organizacije RPP izvajanje celotnega procesa izobraževanja učencev in delavcev rudnika"!

Poleg tega pa povejte, kako je prišlo do zamisli za priključitev skupne službe v našem kombinatu za izobraževanje k temeljni organizaciji RPP, ko pa take skupne službe v kombinatu še sploh nismo ustanovili, saj obstaja na ravni kombinata le kadrovsko-izobraževalna služba. In nadalje, koliko je uresničevanje te zamisli prodrlo iz rudnika že tudi v druge dele kombina-

ta - TE Šoštanj, ESO, SIPAK itd., saj bomo v ta namen morali v kombinatu spremeniti celo vrsto samoupravnih splošnih aktov!

Drago BIZJAK, vodja
praktičnega pouka v TOZD RPP:

"Pri svojem dosedanem delu smo se komunisti v TOZD Rudarski praktični pouk skupaj z drugimi delavci dosledno zavzemali za izvajanje in uveljavljanje vzgojnoizobraževalne dejavnosti v tesni povezavi z materialno proizvodnjo.

Prizadevali smo si za uresničevanje zavzetih stališč in resolucij in se tako lotili tudi doseganja ciljev reforme usmerjenega izobraževanja, ki temelji na spremembi družbenega položaja te dejavnosti v okviru sistema združenega dela.

Določila zakona o usmerjenem izobraževanju obvezujejo OZD, da načrtno in kot eno izmed najpomembnejših in dolgoročnih činiteljev, komponent svojega razvoja obvladajo tudi obnavljanje, reprodukcijo kadrov.

Izobraževanje v OZD tako postaja sestavni del usmerjenega izobraževanja, razširja se odgovornost in pravica delavcev za ugotavljanje in usklajevanje skupnih in celovitih potreb po izobraževanju.

Združeno delo torej prevzema neposredno odgovornost za politiko vzgoje in izobraževanja, oblikovanje in izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov. Zakon predvideva namreč obvezno povezovanje in sodelovanje izobraževalnih organizacij z OZD.

TOZD RPP je tudi nastala v okviru združenega dela, in sicer v RŠC Velenje, svoje proizvodne in učne delovne prostore pa ima od vsega začetka na področju delovne organizacije RLV in je bila z njo tudi vedno tesno povezana, ker ji je izobraževala rudarje, elektrinarje in strojnike.

Vendar z zakonom o usmerjenem izobraževanju se je pokazala potreba po reorganizaciji RŠC, s katero naj bi se TOZD RPP, TOZD RTP (Rudarski teoretični pouk) in TOZD Dom učencev združile v novo DO RŠC Titovo Velenje in prevzele izobraževanje kadrov za OZD na področju rudarstva v širši slovenski skupnosti. Za izvedbo te statusne spremembe pa je kot za vsako vzgojnoizobraževalno organizacijo bilo potrebno soglasje ustanovitelja in pristojne PIS (posebne izobraževalne skupnosti) in v tej zvezi zlasti uskladitev stališč RŠC in RLV o organiziranosti praktičnega izobraževanja.

RŠC je predlagal, naj vse praktično izobraževanje še naprej poteka v TOZD RPP v okviru DO RŠC, medtem ko je največji uporabnik njenih storitev, DO RLV, vztrajal - kar mu omogoča tudi zakon o usmerjenem izobraževanju - da naj se proizvodno delo organizira neposredno v okviru DO RLV. Toda ker bi to terjalo povečanje izobraževalnega kadra in povzročilo tudi delno podvajanje izobraževalnih del, je DO RLV nazadnje zavzela stališče, naj se TOZD RPP izloči iz DO RŠC in združi v DO RLV.

Tudi delavci TOZD RPP smo zaradi teh razlogov menili, da je nesmiselna in nesprejemljiva delitev praktičnega pouka, proizvodnega dela in delovne prakse na dve ali več organizacij, in se zavzeli za ohranitev celovitosti svoje vzgojnoizobraževalne dejavnosti, neglede na to, v katero delovno organizacijo se bi naj TOZD združila.

Na osnovi usklajevanja stališč se je končno kot najbolj smotrna pokazala rešitev, da praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso organiziramo skupaj v novi TOZD Izobraževanje v okviru DO RLV, v katero se naj vključi tudi dosedanji izobraževalni del kadrovske-izobraževalne službe SOZD REK Titovo Velenje in tako organizirani novi TOZD omogoči in zagotovi celovito izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov. Torej gre v bistvu ne le za združitev TOZD RPP v DO RLV, ampak za organiziranje nove TOZD - TOZD Izobraževanje v okviru DO RLV.

Delovna skupina, ki je pripravila predlog za organiziranje te nove TOZD, je izhajala iz stališča, da je treba organizirati novo TOZD tako, da bo sposobna izvajati praktično izobraževanje za vse smeri in na vseh stopnjah tako za potrebe DO RLV kakor tudi za dogovorjene potrebe celotnega REK Titovo Velenje, torej za vse vzgojnoizobraževalne programe, ki jih izvaja RŠC Titovo Velenje.

Nova TOZD Izobraževanje, v sklopu katere naj bi bil tudi izobraževalni del kadrovske-izobraževalne službe SOZD REK Titovo Velenje, bi tako lahko prevzela:

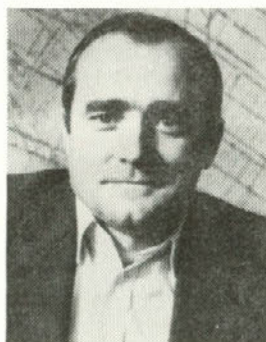
- praktično izobraževanje rudarjev za podzemno pridobivanje,
- praktično izobraževanje rudarjev za površinsko pridobivanje,
- praktično izobraževanje elektrinarjev,
- praktično izobraževanje kovinarjev;

s priključitvijo izobraževalnega dela kadrovske-izobraževalne službe kombinata pa tudi:

- izvajanje programov pripravnštva,
- uvajanje novincev,
- izvajanje programov usposabljanja,
- proizvodno delo,
- pripravniške in strokovne izpite,
- izobraževanje odraslih,
- dopolnilno izobraževanje,
- preverjanje znanja,
- organiziranje izobraževanja ob delu in iz dela,
- kadrovanje učencev,
- štipendiranje ter
- planiranje, razvoj in usmerjanje kadrov za izobraževanje."

- - -

(Drago Bizjak se je rodil 1944. leta v Šoštanju, končal pri RŠC Velenje poklicno rudarsko šolo, leta 1967 še tehnično rudarsko šolo in leta 1977 višjo šolo za organizacijo dela, v RPP pa dela od leta 1970.)

Martin STEINER, vodja
kadrovske-izobraževalne službe
SOZD REK Titovo Velenje:

"Z začetkom izvajanja določil zakona o usmerjenem izobraževanju so se na področju vzgoje in izobraževanja vsebinsko spreminile mnoge stvari. Združeno delo je veliko bolj vključeno v celoten vzgojnoizobraževalni proces mladine kakor tudi odraslih.

Novi vzgojnoizobraževalni programi so zahtevnejši in vsebinsko bolj vezani na neposredno proizvodnjo.

V sklopu sprememb organiziranosti DO RŠC Titovo Velenje zaradi teh vzrokov je prišlo tudi do združitve TOZD RPP v DO RLV, pri kateri pa ne gre samo za enostavno združitev, temveč tudi za spremembo vsebine in kvalitete dela znotraj TOZD

V prvi ali drugi prihodnji številki Informatorja bomo objavili še povzetke razgovorov, ki smo jih v četrtek zjutraj, 30. septembra, opravili:

z Gvidom Ovnikom (vidimo ga na tej sliki desno!), vodjem praktičnega izobraževanja kovinarjev za potrebe našega rudnika, v strojni delavnici TOZD RPP na Jašku Škale,...

s skupino učencev iz 2. in 3. letnika rudarske šole pri RŠC Titovo Velenje (del je vidimo na tej sliki!) v prezivnici na Jašku Škale, ko je čakala na odhod na delo v jami,...

z Jožetom Oberčem (vidimo ga na tej sliki levo!), vodjem praktičnega elektro izobraževanja za potrebe našega rudnika, v elektro delavnici TOZD RPP na Jašku Škale ter z enim od jamskih nadzornikov rudarske stroke v TOZD RPP.

RPP v skladu z določbami zakona o usmerjenem izobraževanju. Pri tem mislim predvsem na kvalitetno izvajanje predvidenega proizvodnega dela, delovne prakse, praktičnega pouka in programov izobraževanja odraslih v okviru vzgojnoizobraževalnih programov, ki so jih sprejele posamezne posebne izobraževalne skupnosti in imajo splošno veljavo ter omogočajo delavcu napredovanje do najvišje stopnje izobrazbe.

Dela in naloge na področju izobraževanja v SOZD REK Titovo Velenje, ki jih opravlja kadrovsko-izobraževalna služba v DSSS SOZD, se v mnogih stvareh dopolnjujejo in povezujejo z vzgojnoizobraževalnimi nalogami TOZD RPP, zato je smotno, da se tisti del dejavnosti, ki jo je kadrovsko-izobraževalna služba v DSSS SOZD izvajala na področju izobraževanja, prenese v TOZD RPP, saj bi tako izboljšali kvaliteto izvajanja vzgojnoizobraževalnih programov in drugih oblik izobraževanja, ki jih zakon o usmerjenem izobraževanju nalaga združenemu delu. Poleg tega bi se tako izognili podvajanju nekaterih izobraževalnih akcij v okviru našega kombinata.

TOZD RPP oziroma Izobraževanje, kakor se bo po novem imenovala, bo tudi usposobljena in verificirana, priznana za izvajanje vseh oblik izobraževanja, ki jih zakon predvideva na področju usmerjenega izobraževanja za njeno raven organiziranosti; tudi za izvajanje dela dejavnosti, ki jo je opravljal kadrovsko-izobraževalna služba v DSSS SOZD na področju izobraževanja za potrebe vseh združenih organizacij v SOZD REK Titovo Velenje.

Torej pri tej reorganizaciji ne gre niti za povečanje števila zaposlenih delavcev pri izobraževanju v kombinatu niti za razdruževanje sredstev, namenjenih za izobraževanje, temveč le za drugo raven organiziranosti izobraževalne funkcije sestavljene organizacije - v sklopu DO RLV, ki je smotrna zaradi boljših možnosti za izvajanje vseh oblik izobraževanja v sklopu DO RLV in zaradi količine izobraževalnih del, ki jih je znotraj SOZD treba opraviti za DO RLV.

Z odgovornimi delavci za kadrovska dela in naloge iz delovnih organizacij v sklopu SOZD REK Titovo Velenje smo se že pogovarjali v zvezi s spremembo organiziranosti izobraževalne dejavnosti v SOZD REK Titovo Velenje.

Med temi pogovori smo določili vsebino izobraževalne dejavnosti, ki se bo izvajala v okviru TOZD Izobraževanje za vse OZD uporabnice njenih storitev v SOZD. V okviru te dejavnosti - je bilo rečeno - bo TOZD Izobraževanje usklajevala in vodila tudi tiste izobraževalne akcije v vseh delovnih organizacijah znotraj SOZD, ki se izvajajo neposredno v delovnih organizacijah; na primer proizvodno delo učencev in praktični pouk. Udeleženci teh razgovorov so se strinjali tudi, da je takšno združevanje kadrovske in materialne zmožnosti pogoj za izboljšanje vsebine in kvalitete izobraževanja za potrebe v SOZD.

Predstavniki posameznih delovnih organizacij v SOZD pa so si bili edini tudi v tem, da je še mnogo neizkoriščenih možnosti na področju izobraževanja in da bi marsikatero od njih bilo mogoče izkoristiti ravno z združevanjem kadrovskega in učno-tehnološkega potenciala tam, kjer za to obstajajo največje možnosti."

(Martin Steiner, rojen 1943. leta v Mariboru, je leta 1968 končal pedagoško akademijo v Mariboru in dela pri izobraževanju za združene organizacije v naš kombinat od leta 1971, prej pa je bil učitelj v šolskem centru Boris Kidrič v Celju.)

OGLAS

Prodajam 2 fotelja in klubsko mizo. Podrobne informacije lahko dobite vsak delovni dan od 6. do 14. ure prek telefona 851 100, Titovo Velenje, na interni številki 248.

Sporočilo o hrani v obratu družbene prehrane naše sestavljene organizacije ob Kidričevi cesti v Titovem Velenju

Predsedstvo konference osnovnih organizacij zveze sindikatov delovne organizacije Rudnik lignita Titovo Velenje je imenovalo komisijo za kontrolo prehrane zaposlenih delavcev v rudniku v obratih družbene prehrane.

Člani te komisije smo v ponedeljek, 13. septembra, obiskali obrat družbene prehrane naše sestavljene organizacije z namenom, da pregledamo jedilnik za kosilo in večerjo in povprašamo abonente za mnenje o kakovosti, količini in raznovrstnosti hrane.

Med obiskom smo ugotovili, da so abonenti lahko izbirali med temile tremi jedilniki:

I. KOSILO

prežgana juha z jajci, čevapčiči, ajvar, slan krompir z ocvirki, mešana solata

II. KOSILO

prežgana juha z jajci, svinjski paprikaš, široki rezanci, zelena solata ali sadje

III. KOSILO

prežgana juha z jajci, pasulj z mesom (klobasa ali slanina), kompot (sadje, pecivo)

I. VEČERJA

pražena jetra, pire krompir, solata

II. VEČERJA

piščančeva rižota, mešana solata

III. VEČERJA

pasulj s klobaso, kompot

Za mnenje o hrani smo vprašali tudi abonente. Povedali so:

Jusuf KUKUKOVIČ, zaposlen je bil v TOZD Jama Preloge, zdaj pa ne dela več v našem kombinatu

"V tem obratu se hranim 3 mesece in pol. Hrane je dovolj, ni draga, je okusna in do sedaj zaradi nje še nisem imel nobenih težav. Brezalkoholne pijače v obratu pa so po mojem mnenju pre drage. Ne bi bilo slabo tudi, če bi bila avtobusna postaja pri samskih domovih."

Jože NOVINŠEK, zaposlen v TOZD Priprave

"V tem obratu se hranim 1 leto. Hrana je v redu, dovolj je je, imam pa občutek, da ostanke pogrevajo za naslednji dan. (op: ostanke hrane v kuhinji v kotlih)."

abonent s priimkom TADIČ, zaposlen v TGO Gorenje

"V tem obratu se hranim že 4 mesece, prej sem se v obratu družbene prehrane Gorenje, prestavil pa sem se zato, ker je v tem obratu izbira hrane večja in bolj poceni je."

Albert RIBIČ, zaposlen v TOZD Jama Preloge

"V tem obratu se hranim že 5 let. Hrane je dovolj in ni draga, juha pa je večkrat slaba. Težave imam z večerjo, saj če delam nadure, ostanem brez nje, zato bi obrat naj bil bolj dolgo odprt. Pripravljen sem plačati več, če bo še boljša hrana."

Na lastno željo pa je povedal tole še Zdravko MIJATOVIČ, zaposlen v TOZD Jama Preloge:

"V tem obratu se hranim že 5 let. Hrana je dobra in zdrava, imam je dovolj, izbira je prav tako zadostna, le večerja naj bi bila lažja. Moti me tudi, da prihajajo ljudje v jedilnico v

umazanih delovnih oblekah, za njimi pa nihče ne počisti. In rudniški avtobusi naj bi imeli postajo pred samskimi domovi."

Komisija je nazadnje povprašala še strežno osebje in odgovorne delavce za prehrano v obratu, kakšni so odnosi z abonenti. Dobila je odgovor, da posebnih težav ni, da so odjemalci hrane še kar disciplinirani, razen nekaj izjem, in da je hrana dovolj kalorična, ker ima:

- kosilo prek 2 500 kalorij,
- večerja prek 1 700 kalorij in
- malica prek 1 500 kalorij.

Člani komisije Jože PEČEČNIK,
Rudi VOĐEB in Ivan BOGATAJ

Avto-moto društvo "Šaleška dolina"

OBJAVLJA

prosta dela in naloge v rekreacijskem centru "MOTOKROS" na Trebeliškem za:

- 1) gospodarja oziroma hišnika centra,
- 2) gostinsko delavko oziroma čistilko.

V postev pride le družina, katere član je zaposlen pri Rudniku lignita Titovo Velenje ali pa je upokojenec Rudnika lignita Titovo Velenje.

Stanovanje je zagotovljeno v nanovo zgrajeni montažni hiši, izdelani v Gornjem gradu, ki ima dnevno sobo, kuhinjo, kopalnico, WC, družinsko spalnico in otroško sobo.

O nagradi za delo in drugih delovnih pravicah ter obveznostih se bomo z izbranimi kandidatom pogovorili ob sprejemu na delo.

Druge informacije, tudi o prijavljanju, dobite v "Kadrovsko-socialni službi DO RL V, Prešernova 10, Titovo Velenje, soba 25".

Predsedstvo avto-moto društva "Šaleška dolina"

Delovna zagnanost Društva energetikov Šoštanj

Društvo energetikov Šoštanj - ki ima svoj sedež v TE Šoštanj in večino svojih članov iz delovnega kolektiva Termoelektrarn Šoštanj, nekaj pa jih je iz tovarne usnja Šoštanj - je bilo ustanovljeno leta 1956, ko sta začeli obratovati prvi dve proizvodni enoti šoštanjskih termoelektrarn. Od takrat je društvo docela upravičilo svoj obstanek, saj so njegovi člani pripomogli ne le k obratovalni pripravljenosti, ampak tudi k izobraževanju strokovnih kadrov TE Šoštanj.

Za zasluge pri tehnološkem razvijanju naše energetike, usposabljanju strokovnih kadrov zanjo ter širjenju bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije je predsedstvo SFRJ odlikovalo Društvo energetikov Šoštanj lani ob njegovi 25-letnici z redom dela s srebrnim vencem. To odlikovanje je društvo prejelo letos junija na 4. posvetovanju strokovnjakov za energetiko iz Slovenije in tudi drugih naših republik, ki je kot prejšnja tri potekalo v njegovi organizaciji v Šoštanju, glav

ni namen tega posvetovanja pa je bil obravnava problematike tehnologije goriv, tehnološke vode, obratovanja in racionalne pretvorbe primarne energije v termoelektrarnah na premog.

Na tem posvetovanju so se dogovorili tudi, da bodo v bodoče taka strokovna posvetovanja, ki jih je Društvo energetikov Šoštanj dotlej organiziralo enkrat na leto, pripravili vsako drugo leto.

Poleg organiziranja teh posvetovanj pa je še naprej ena od najpomembnejših nalog Društva energetikov Šoštanj skrb za strokovno izpopolnjevanje znanja njegovih članov. V ta namen so organizirali že več strokovnih tečajev, predvsem za delavce pri pogonu TE Šoštanj in podobnih delih v drugih krajih Slovenije. Tečajniki so si po opravljenih izpitih pred posebno komisijo Zveze energetikov Slovenije pridobili naziv "strežnik v avtomatski toplotni komandi". Za delavce, ki so zaposleni pri

Inž. Alojz Tomaževič, predsednik Zveze energetikov Slovenije, letos junija v Šoštanju na 4. posvetovanju energetikov, ob izročitvi reda dela s srebrnim vencem Društvu energetikov Šoštanj:

"Z razvojem TE Šoštanj se je v Šaleški dolini razvijal, usposabljal in kalil tudi strokovni kader, ki je sedaj neprecenljiv potencial znanja in izkušenj ne le za šoštanjski energetske gigant, temveč za vso slovensko in tudi jugoslovansko energetiko.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da se strokovnjaki energetiki v Šoštanju zavedajo svojega neprecenljivega bogastva v znanju in izkušnjah in tudi obveznosti, ki jim jih nalaga naša socialistična samoupravna skupnost. Svoje intelektualne energije tudi ne skrivajo ljubosumno, temveč jo na različne načine nesebično razdajajo drugim strokovnjakom, ki si njihove pomoči želijo, in s tem našemu gospodarstvu.

Pozdravljamo in podpiramo delo Društva energetikov Šoštanj in strokovnjakov, ki že celih 25 let skupaj z njim opravljajo svoje poslanstvo. Prav gotovo je smiselno in koristno razvijati tako družbeno dejavnost tam, kjer znanje in spoznanja izhajajo neposredno iz aplicirane znanosti, dela in izkušenj."

pogonu blokov 4 in 5, so pripravili tudi nekaj predavanj o obratovalni problematiki in tako poskrbeli za boljše poznavanje obratovalnih navodil in pogonskih predpisov pri teh delavcih.

Da bi na tečajih, predavanjih in strokovnih posvetovanjih pridobljeno znanje še dopolnili, šoštanjski energetiki že vrsto let organizirajo tudi ekskurzije, na katerih si ogledajo tudi novosti na svojem strokovnem področju.

Prejšnja leta so bile njihove ekskurzije tridnevne, tudi precej daleč v inozemstvo jih je vodila pot, njihova letošnja ekskurzija pa je bila dvodnevna, bolj stabilizacijska, a kljub temu za vse udeležence poučna in prijetna.

Prijavljencev za letošnjo ekskurzijo je bilo kar 90, zato - deloma pa tudi zaradi izmenskega dela posameznih prijavitelcev - so krenili na pot v dveh skupinah.

Po postankih v Trziču in Begunjah so si med ekskurzijo ogleda-

li hidroelektrarno Završnica. Ta elektrarna je začela obratovati že pred prvo svetovno vojno in je na Slovenskem bila prva hidroelektrarna širšega pomena.

V mali strojnici te elektrarne sta dva agregata, vsak z zmogljivostjo 1 000 kW. Generatorja sta proizvedla AEG, poganjata pa ju peltonki vrste TONIES, ki so ju izdelali v Ljubljani. Turbini dobivata vodo iz zajezenega potoka Završnica z višine 161 metrov. V drugi strojnici so proizvodne enote HE Moste. V njej so trije agregati z zmogljivostjo po 6 000 kW. Generatorji teh proizvodnih enot so vrste ELIN, poganjajo pa jih Franciso-ve turbine, izdelane v Ljubljani v Litostruju. Te turbine poganja voda iz Save, ki pada čez 68-metrski jež. V strojnici HE Moste je še četrti agregat, čigar generator deluje kot motor, turbina pa kot črpalka, kadar so na razpolago presežki električne energije za prečrpavanje vode iz Save v zbiralnik Završnice.

Od tod so se udeleženci ekskurzije odpeljali proti Vršiču, se spustili čezenj v Trento, v Bovcu prenočili in si naslednji dan najprej ogledali gradbišče hidroelektrarne Solkan na Soči, ki bo tretja hidroelektrarna na tej reki, z zmogljivostjo 10 800 kW, ko bo v celoti zgrajena. To pa se bi naj zgodilo leta 1984, prvi agregat pa se bo zavrtel že konec prihodnjega leta.

Nato so se popotniki iz Šoštanja odpeljali še čez mejo v Doberdob.

Vtisi udeležencev z ekskurzije potrjujejo, da je bila pot premišljena izbrana, koristno združeno s prijetnim in zanimivim, kratka, da jim je bila tudi letošnja ekskurzija všeč.

LoM

Kulturni center Ivan Napotnik - Titovo Velenje sporoča...

V petek, 15. oktobra, ob 19. uri bo v knjižnici v Titovem Velenju petkov večer, na katerem se bosta predstavila folklorna skupina "Oljka" iz Šmartnega ob Paki z ljudskim običajem "klada" in Gledališče pod kozolcem s predstavo "Divje svinje".

V soboto, 16. oktobra, ob 19. uri bo v domu kulture v Titovem Velenju koncert kantavtorja Marijana SMODETA. Vstopnice bodo po 100 dinarjev in bodo naprodaj v knjižnici v Titovem Velenju od 10. oktobra dalje.

V nedeljo, 17. oktobra, ob 16. uri bo v domu kulture v Šoštanju predstava operete Radovana Gobca PLANINSKA ROŽA. Režija Bogomir Veras, dirigent Franci Rizmal. Naslovno vlogo poje sopranistka Irena Vremšak - Bar. Sodelujejo člani iz KUD Svoboda v Žalcu. Vstopnice bodo po 80 dinarjev, za mladino popust 50 %, in bodo naprodaj od 10. oktobra dalje v knjižnici v Titovem Velenju, pri Faniki Pernovšek v Šoštanju (Tekavčeva 5) in eno uro pred predstavo v domu kulture v Šoštanju.

V petek, 22. oktobra, ob 19. uri bomo v domu kulture v Titovem Velenju priredili SREČANJE MALIH VOKALNIH SKUPIN. Vstopnice bodo po 60 dinarjev in bodo naprodaj od 18. oktobra dalje v knjižnici in eno uro pred prireditvijo v domu kulture v Titovem Velenju.

Spored srečanja bo povezoval Marjan Kralj.

Vodstvo kulturnega centra "Ivan Napotnik" se veseli vašega obiska in vas lepo pozdravlja!

Draga Lipuš

PORTRETI

Albert Bračič,
nadzornik v remontni
delavnici temeljne
organizacije RLV
Jamska mehanizacija

V stari velenjski elektrarni se je leta 1958 zaposlil devetnajstletni orodni ključavničar, po očetu in materi Velenjčan, a rojen v Vumpah pri Mariboru, kamor je pot "s trebuhom za kruhom" iz Velenja popeljala njegove starše - Albert Bračič.

Otroštvo in prva leta mladosti je preživel na državnih kmetijskih posestvih v okolici Maribora, na katerih je njegov oče delal kot kmetijski tehnik. Večkrat so se selili, zato si toplino pravega doma niso mogli ustvariti, so pa zavoljo tega otroci - dva brata in sestra - spoznali več krajev, njihovih običajev, imeli vsakih nekaj let nove sošolce, druge učitelje... Radlje ob Dravi so bile zadnja postaja pred njihovo dokončno vrnitvijo v Velenje, kjer se je v elektrarni začela delovna pot mladega ključavničarja Alberta, letos tudi jubilaranta 20-letnice dela pri našem rudniku.

Po letu in pol je bilo njegovega dela v elektrarni konec, ker je moral oditi na služenje vojaškega roka, v tem času pa je velenjsko elektrarno nadomestila nanovo zgrajena TE Šoštanj. V njej ga na delo niso sprejeli, zato se je odločil za delo v jami. Leta 1962 se je prvič spustil v rudniške rove.

"Ko sem začel delati v jami, se mi je delo zdelo naporno, prenaporno, da bi ga zmožl opravljati dlje časa. Bili so celo trenutki, ko sem že skoraj obupal in me je obšla želja, da bi za vedno zapustil rudnik. Potem pa sem se počasi navadil na temo, trdo delo in znoj, se tudi spoprijateljil z nekaj sodelavci, skratka dobil veselje do jamskega dela," je povedal Albert, za prijatelje Bert, ki je kljub vsem začetnim naporom štiriinajst let delal v jami, najprej kot ključavničar, pozneje pa je zaradi kroničnega obolenja ledvic opravljal lažje delo v takrat še jamskih remontnih delavnicah.

Leta 1971 je ob delu končal strojno delovodsko šolo in postal skupinovodja pri remontu, pet let pozneje pa se je prestavil na delo izven jame, prav tako v remontno delavnico. V njej je bil skupinovodja pri remontu pogonskih strojev, potem normirac, sedaj pa je že dve leti nadzornik pri remontu vseh vrst jamskih transportnih naprav. V dopoldanski izmeni nadzoruje približno šestdeset delavcev, kadar dela popoldne, pa okrog štirideset. O svojem sedanjem vsakdanjem delu in delovnih razmerah pa meni:

"Občutek imamo, da je naša generacija imela več delovne zavesti, kot jo ima večina mlajših delavcev sedaj. Pa ne samo, da smo z več volje in odgovornosti poprijeli za delo, že iz šol smo prinesli več znanja in tudi naš odnos do starejših delavcev je bil bolj spoštljiv.

Vsak delavec bi se moral zavedati, da je vse to, kar imamo, naše, ne pa da je marsikomu vseeno, čigavo je, in mu je pomembno le, da njegovo ni. Sploh je to nujno sedaj, ko moramo varčevati na vsakem koraku, ko primanjkuje rezervnih delov in cela vrsta repromaterialov, naše delo pa mora biti kljub temu kvalitetno opravljeno. Saj dokler se le da, transportne

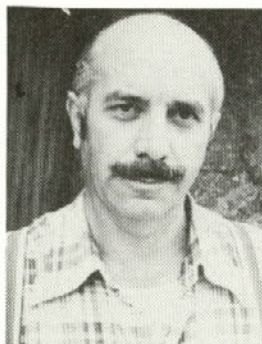
naprave popravljemo, vanje vgrajujemo stare, popravljene rezervne dele, ker novih velikokrat niti nimamo v skladišču, sploh pa težko dobimo kaj iz uvoza.

Kljub vsej skrbi za delovno disciplino in varnost pri delu se od časa do časa med nami pripeti tudi kakšna delovna nezgoda, največkrat zaradi nepravilnega lotevanja dela, ki ji, seveda, takoj sledi daljši ali krajši bolniški dopust delavca, ki se poškoduje.

Kot po pravilu je največ delavcev na bolniških dopustih v času, ko je dela največ, in za vse ne bi rekel, da so res vedno bolni, posebno za nekatere mlade delavce ne."

Strog in pošten do sebe in do drugih, to je Albert Bračič. Poveršnosti, na pol opravljenega dela, prelaganja odgovornosti na tuja ramena ne trpi.

Z ženo živita na Selu pri Titovem Velenju, v hiši, ki sta si jo pred desetimi leti sama zgradila. Veliko prostega časa Albert posveti tudi dresirani nemški ovčarki, pogosto pa se poda tudi v gozd, nabirat gobe in najbrž tudi zato, da se sprosti in si na bere moči za delo.

Henrik Vrtačnik,
inženir strojništva,
zaposlen v TE Šoštanj

Obletnice so trenutki, ko obudimo spomine. Rojstnih dni in podobnih drugih osebnih praznikov navadno ne pozabimo, toda delovni jubileji nas velikokrat presenetijo sredi delovnega zagona. "Kar naenkrat so minila ta tri desetletja, čeprav so bila vmes tudi obdobja, ko je čas počasi mineval," je rekel naš sobesednik Henrik Vrtačnik, letos jubilarant 30 letnice dela, ko smo ga šli obiskat in našli za njegovo delovno mizo v konzultantskem sektorju temeljne organizacije TE Šoštanj - Inženiring. Že 23 let je Henrik zaposlen v šoštanjskih termoelektrarnah, pet let pa je prej delal v bivši termoelektrarni Velenje... Sicer pa prepustimo besedo kar njemu!

"V težkih povojnih letih obnove naše domovine sem se zaposlil kot strojni tehnik v tovarni usnja v Šoštanju, kjer sem delal pri remontih usnjarskih strojev in risal načrte za rezervne dele, kajti takrat deviz za nakup rezervnih delov ni bilo. Tudi ne kaj načrtov za stroje, ki smo jih kar v lastnih delavnicah izdelali, sem se lotil ob pomoči svojega delovnega vodje. Tovarna usnja je imela tudi elektrarno za svoje potrebe, in prve izkušnje, ki sem jih dobil pri delu v njej, so me štiri leta pozneje popeljale na delo v bivšo velenjsko termoelektrarno. Vzdrževanje in pogon pa tudi pripravljane načrtov za rezervne dele so bila moja delovna področja v TE Velenje. Toda elektroenergetske proizvodne naloge stare velenjske elektrarne, ki je pred vojno res dajala daleč naokrog pomemben delež električne energije, od leta 1959 pa rabila le še za proizvodnjo toplote energije, je ob dokončani prvi fazi izgradnje prevzela TE Šoštanj, v kateri sem se leta 1959 zaposlil tudi jaz.

Glede deviz v TE Šoštanj ni bilo nič boljše kot v drugih delovnih organizacijah, zato smo tudi v TE Šoštanj risali načrte za rezervne dele in prosili po livarnah, da so nam zanje odlili sestavne dele. Spominjam se tudi, da smo za napajalne črpalke tesnilne obroče izdelovali kar sami.

V TE Šoštanj sem najprej delal kot nadzorni referent za izgradnjo bloka 3, to je bloka z zmogljivostjo 75 MW, nato pa pri

vzdrževanju, remontih in raznih predelavah električnih strojev in naprav. Sicer pa dela posameznika takrat nismo ostro omejevali le na eno področje, ker je bilo strokovnih delavcev še malo.

Še nadaljnje primanjkanje električne energije je v naslednjih letih botrovalo III. in IV. fazi izgradnje TE Šoštanj in tudi pri teh dveh fazah sem sodeloval. Poleg teh sem se v tem času odločil za študij ob delu na strojni fakulteti v Mariboru in na njej leta 1965 končal prvo stopnjo, se nato še nekaj let od časa do časa zapeljal na kakšno predavanje v okviru drugostopenjskega študija, a nisem vztrajal do konca, zato po malem še vedno študiram.

Sedaj delam v konzultantskem sektorju temeljne organizacije Inženiring pri razvojnih nalogah, kot sta transportpremo in predelava starih blokov TE Šoštanj, včasih pa sodelujem tudi pri nalogah, ki jih sicer opravlja investicijski sektor naše temeljne organizacije, ki ima sedež v Ljubljani."

Enako kot spomini na izgradnjo TE Šoštanj so v Henrikovo življenje vtanki tudi spomini na povojno obnovo naše domovine, saj je poprijel tudi za delo na prostovoljnih delovnih akcijah, sploh pri izgradnji našega mesta - Titovega Velenja.

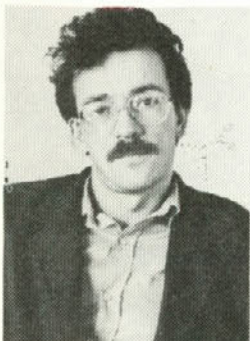
Iz Stare vasi - kjer se je 1933. leta rodil in skupaj s tremi brati in sestro preživel otroštvo, ki ni bilo lahko, ker so še majhni izgubili očeta in je po deželi morila vojna - se je preselil le dober kilometer stran - v Šmartno, kjer si je zgradil hišo, v kateri živi z ženo in z dvema sinovoma.

"Zadovoljen sem z življenjem v Titovem Velenju, čeprav se je mesto od časa moje mladosti popolnoma spremenilo," pravi Henrik o svojem rodnem kraju. "Večkrat sicer razmišljam, da so ljudje, katerih rojstni kraji se z leti niso dosti spremenili, na boljšem, ker se lahko s spomini in očmi sprehajajo po okolju, v katerem so odrasli, a zavedam se tudi, da je naša dolina, kljub temu, da je morala marsikaj žrtvovati za zadovoljevanje potreb po električni energiji, s tem tudi veliko pridobila; pravzaprav večino vsega, kar imamo."

- - -

V tridesetih letih vestnega dela v svoji stroki pa je bil Henrik vseskozi aktiven tudi na družbenopolitičnem, športnem in kulturnem področju. Od prvega leta svoje zaposlitve je član zveze komunistov, v velenjski elektrarni je bil član delavskega sveta in nekaj časa predsednik upravnega odbora, v TE Šoštanj pa je bil že predsednik komisije za osebne dohodke, predsednik sindikalne organizacije, sekretar osnovne organizacije zveze komunistov v svojem delovnem okolju in še kaj. Poleg tega je že vrsto let aktiven pri teritorialni obrambi, sedaj tudi član njenega občinskega štaba.

V mladih letih je kot član kulturnega društva Svoboda večkrat nastopil tudi na gledaliških odrih, bil nadalje dolga leta športni aktivist, še sedaj pa marsikatero uro prostega časa porabi za lov na divje živali, ki ga je vzljubil že pred 21 leti.

Rajko Majhen,
diplomirani inženir
elektrotehnike - pripravnik
v temeljni organizaciji
ESO Elektro obrati

Rajko Majhen je lani decembra diplomiral na elektro fakulteti v Ljubljani - smer jakí tok, zdaj pa opravlja pripravništvo v temeljni organizaciji ESO Elektro obrati. Za njegovo diplom-

sko nalogo mu je delavski svet temeljne organizacije Elektro obrati spričo njene uporabnosti v dejavnosti temeljne organizacije sklenil izplačati nagrado v višini 80 odstotkov njegovega mesečnega pripravniškega osebne dohodka.

Inženir Majhen nam je takole opisal vsebino svoje diplomske naloge in njeno uporabnost v praksi:

"Ob izgradnji nadomestnih rudniških objektov Preloge v Novih Prelogah se bo pojavila tudi potreba po novi razdelilni transformatorski postaji. Osnovni namen moje diplomske naloge je bila prav izbira optimalnih, kar najbolj ustreznih presekov 6-kilovoltnih kablov za območje nove RTP v Novih Prelogah. Pobudo za izbiro te teme mi je kot eden od treh mojih mentorjev za diplomsko nalogo dal vodja temeljne organizacije Elektro obrati, diplomirani elektroinženir Franc Blatnik, težave pri iskanju literature in zbiranju podatkov pa sta mi pomagala reševati tudi mentor s fakultete in glavni projektant projekta RTP Nove Preloge iz IBE v Slovenj Gradcu.

Razdelilna transformatorska postaja v Novih Prelogah se bo napajala z 20 kilovolti iz RTP Titovo Velenje in rezervno s 6 kilovolti iz RTP TE Šoštanj. Moč nove RTP bo 32 megavoltam perov, z upoštevanjem rezerve pa 40 megavoltam perov.

Za rudniške kable je priporočljiv redukcijski faktor dovoljene obremenitve 0,8, ki sem ga dosegel z uvedbo kabske kinete dovolj velikih dimenzij, medtem ko je za druge porabnike izvedena kabska kanalizacija.

Izbira preseka mi glede na kratek stik in padec napetosti ni pokazala potrebe po večjem preseku, kot ga zahteva redukcijski faktor 0,8.

Ekonomski preseki so največkrat ustrezali že določenim presekom. Poudariti pa moram tudi zahtevo, naj se ne uporabljajo kabli manjšega preseka od 70 kvadratnih milimetrov. Zaradi težkih razmer ob polaganju kablov v jami pa naj jamski kabli nimajo večjega preseka od 95 kvadratnih milimetrov.

Zaščito proti zemeljskim stikom sem izvedel s Petersonovo dušilko, ki sem jo zaradi vezave transformatorjev Dd 0 priključil na umetno zvezdišče.

Diplomsko nalogo sem pripravljal tri mesece, največ težav pri pripravi pa se mi je pojavilo pri iskanju redukcijskih faktorjev dovoljene obremenitve kablov."

Kot smo že napisali, je inženir Majhen sedaj zaposlen še kot pripravnik v ESO - TOZD Elektro obrati, sicer pa mu dvanajst-mesečna pripravniška doba mineva v spoznavanju del in nalog v različnih delih ESO.

"Všeč mi je, da poteka moje pripravništvo po programu, ki vsebuje tako splošni kakor tudi strokovni del in ki je sistematično zastavljen. Spoznal sem že delo v nekaterih delih skupnih služb ESO in večini obratov temeljne organizacije Elektro obrati, sedaj pa sem že dlje časa v oddelku elektro projektive sektorja za marketing v skupnih službah ESO in iz tega področja bom najbrž vzel tudi temo za pripravniško nalogo. Ni še dokončno odločeno, ali bom po pripravništvu delal v projektivnem ali v razvojnem oddelku omenjenega sektorja skupnih služb ESO, lahko pa rečem, da se mi zdi pripravniška doba nekoliko predolga.

Sicer sem zadovoljen, saj so me delavci v ESO povsod prijazno sprejeli in mi radi pomagali. Kolikor sem do sedaj opazil, je tudi odnos delavcev do dela še kar dober, medsebojni odnos so sploh v redu in tudi pravice do samoupravnega odločanja se delavci precej poslužujejo."

OGLAS

V najem vzamem hišo na podeželju, do 20 km oddaljeno od Titovega Velenja. Ponudbe sporočite ob delovnih dneh med 6. in 14. uro prek telefona 850 422, Titovo Velenje, na interno številko 56 - Silvu GRMOVŠKU.

Mirko Temnik, invalid - paraplegik zaradi nezgode izven dela iz temeljne organizacije našega rudnika Jamski transport

VOLJA DO DELA IN LJUBEZEN DO SVOJCEV GA DRŽITA POKONCI

Stoodstoten invalid-paraplegik Mirko Temnik iz temeljne organizacije našega rudnika Jamski transport, mož, oče treh otrok živi s svojo družino v Titovem Velenju na Trgu Edvarda Kardelja. Trideset let je star, močan, da bi gore premikal, samo noge... teh po nesreči pred dvema letoma, ko je prijatelju pomagal podirati hišo, ne čuti več.

Kljub bolezní je vedno dobre volje, poln humorja in želje, da bi lahko delal - vsaj na štiri ure! S to voljo do dela, do življenja premaguje tegobe invalidnosti.

V torek, 28. septembra, ga je obiskalo nekaj naših rudarjev, njegovih nekdanjih jamskih sodelavcev. Zbrali so nekaj denarja, nekaj pa je prispevala tudi njihova osnovna sindikalna organizacija. Vsak dinar pride Mirkovi družini prav, kajti živeti je treba, treba je nahraniti pet žolodcev, obleči tri otroke, dvema kupiti šolske potrebščine... Aleš hodi v peti razred osnovne šole, Suzana v četrtega, Darji pa je šele pet let. Žena Zofka ni zaposlena, saj ima doma dela čez glavo, nadomestilo osebnega dohodka, ki ga Mirko dobiva, pa je bolj skromno.

Mirko je vesel, da se ga sodelavci se spominjajo, da ga niso pozabili, odpisali. "Kako delate, kako je v jami? Bo tudi letos petka?" ga zanima.

"Vse, kar piše v Rudarju in v Informatorju, preberem. Kako rad bi bil z vami, fantje, madona! Pa kaj morem, nesrečen padeč me je odtrgal od vas. Je že tako hotela usoda. Toda niste pozabili name, celo kar pogosto me obiščete."

"Ali vas je obiskal tudi že kdo iz socialne službe našega kombinata?", mu vskočim v besedo z vprašanjem, ki me je v trenutku prešinilo.

Ne, nihče ga še ni obiskal. Mirko je celo začuden, ko mu povem, da takšno službo v našem kombinatu imamo. Pove nam, da je bila edina, ki ga je v teh dveh letih enkrat obiskala, patronažna sestra iz zdravstvenega doma Titovo Velenje. Pa upokojiti so ga hoteli - in le na njegovo pritožbo so mu po letu dni čakanja vendarle dovolili, da se bo lahko zaposlil... "Dolgo je treba čakati na te birokratske odločitve, kajti delovnih učinkov ti ljudje ne poznajo," potoži Mirko in nadaljuje: "V veliko pomoč mi je žena, brez nje bi težko živel. Tako skrbno gospodarji z denarjem, da se nekako le pretolčemo skozi mesec. Če prav plačujemo le polovično stanarino in nam radijske in televizijske naročnine ni treba plačevati, vsaka dva meseca pa dobim tudi 60 tisoč starih dinarjev samopomoči iz sindikalne blagajne vzajemne pomoči rudnika in kombinata - kar je sicer malo, a nekaj vseeno je - moramo vsak dinar obrniti dvakrat. Težko je otrokom, a nekako so se kar vživeli v nove razmere. Pridni so, pomagajo mi, kolikor morejo, in ubogajo na vsako besedo. Tudi jaz se trudim, da kaj postorim po stanovanju, toda vezan sem na voziček; to so moje edine uporabne noge.

Čas si krajšam z rezbarjenjem, vsako drugo sredo in vsak tretji četrtek v mesecu pa se peljem v Celje, kjer paraplegiki igramo košarko in tenis. Bil sem že tudi na zdravljenju v Laškem, a čeprav sem imel stanovanje in hrano zastoj, so bili stroški previsoki, da bi si lahko tako zdravljenje pogosto privoščil.

Na srečo imam tako urejen avto, zastavo 750, da ga lahko ob-

vladam z rokami. Tudi stanovalci bloka, v katerem stanujem, mi priskočijo na pomoč, kadar je treba, in obe dvigali sta urejeni tako, da se ustavita pred mojim stanovanjem v četrtem nadstropju."

Vprašam ga še, ali dobi postrežnino, ki mu pripada, in izvem, da še ne dobi.

"Pritožil sem se že," pove Mirko, "a odgovora še nisem dobil. Ne vem, kaj mislijo tisti, ki bi morali to stvar urediti. Upam, da se ne gredo kakšne stabilizacije..."

Še stisk roke, in poslovili smo se. Oči so se mi orosile, in le težko sem zadrževal solze. Toliko volje do dela in do življenja nisem videl pri marsikaterem popolnoma zdravem človeku. Lahko trdim, da bodo v delovnem kolektivu, kjer se bo Mirko Temnik zaposlil, dobili pridnega, vestnega delavca - delavca, ki si želi s svojima rokama prislužiti kos kruha zase in družino. /Pripravil Lojze Ojsteršek/

V torek, 28. septembra, je Mirka Temnika obiskalo nekaj naših rudarjev.

Milojka Mohor

RUDARJU V SLOVO

Zaprhtal je črni ptič,
ki ne mara živih prič.
Tvoje življenje si je na perut nadel,
in kdo ve, kam je z njim odšel.
Morda na brezkončno cesto miru
ali pa v brezkončno meglo strahu.
Natihoma si nas zapustil,
brez obupa si se na to pot podal,
niti slutil nisi, v kakšno žalost
si naša zvesta srca zakopal.

Čeprav vemo, da nas smrt lahko na
vsakem koraku dohiti,
se nam ob njej vedno znova
v nemi grozi oko zasolzi.

Le čemu je ravno tebe prehitela,
le čemu te je kot mladega očeta
in moža iz naše sredine vzela?
Ne moremo in nočemo razumeti,
saj v naših srcih še vedno živiš
in v njih prav zagotovo
bolečine pozabe ne trpiš.

V spomin

KARLU VREČKU

✱ 7. 10. 1913

+ 2. 9. 1982

Naj zgrudi smrt človeka,
človeštvo ostane...

Z njim do poznega še veka živi,
kar zanj storim!

Lahko bi rekli, da so bile te besede življenjsko vodilo Karla Vrečka, pred sedmimi leti upokojenega dolgoletnega vodje finančne službe našega rudnika, eno leto pa tudi našega kombinata, ki je svoje delo veskozi opravljal požrtvovalno, pošteno, odgovorno.

Desetletja je delal pri rudnikih, najprej skoraj devet let v Pečovniku, nato več kot deset let v Kočevju, leta 1951 pa se je zaposlil v RLV in od začetka svoje zaposlitve pri njem sodeloval pri njegovem razvoju, prav tako pa tudi pri izgradnji in razvoju našega mesta.

Breme investicijskih del rudnika je v marsičem ležalo na njegovih ramah, brez njegove delovne ažurnosti in odločnosti bi naš rudnik ostal brez marsikaterih sredstev, ki so bila v času razširjanja in posodobljanja njegovih pridobivalnih zmogljivosti še kako potrebna.

Po starostni upokojitvi leta 1975 je delal še štiri leta kot analitik pri finančnih delih razvojnega sektorja našega kombinata in tudi ta dela je vestno opravljal.

Karel Vrečko je bil zanesljiv sodelavec, ki si nikoli ni iskal potrditev v pohvalah ali nagradah, temveč le v delu. Ob obilici vsakodnevnih delovnih in drugih skrbi pa je znal tudi pomagati sočloveku, najti toplo besedo za vsakogar. Bil je dolgoletni komunist, razgledan na vseh področjih, sposoben pri delu in demokratičen pri odločanju.

Kot navdušen športnik je bil tudi eden izmed ustanoviteljev našega mestnega nogometnega kluba Rudar.

Po njegovi smrti ostaja spomin na njegovo nesebično delo, na velik prispevek k razvoju našega rudnika, celega kombinata in mesta Titovo Velenje. Ostaja spomin na človeka, ki smo ga imeli radi.

D. L.

Vsak lahko pripomore k stabilizaciji našega gospodarstva

Potreba po energetski surovini - premogu terja na eni strani moderno mehanizacijo v rudnikih, na drugi pa resen odnos do dela. V delovnih organizacijah, kjer ne skrbijo za sprotno modernizacijo svoje delovne opreme in za redno vzdrževanje strojev, ne morejo dosegati zaželenih proizvodnih rezultatov. Pogosto zaradi strojev, ki so na robu izrabljenosti, zastane delo, vzroke pa iščemo le v delovni nedisciplini, slabem zanimanju delavcev za delo in podobnem.

Naš rudnik je res eden izmed najbolj mehaniziranih rudnikov v Jugoslaviji, res pa je tudi, da v njem odkopavamo premog v globinah, v katerih jamski pritiski onemogočajo normalno delo.

Rudarski strokovnjaki bodo morali bolj prisluhniti neposrednim proizvajalcem - rudarjem in na osnovi njihovih mnenj v rudniške rove vpeljati mehanizacijo, ki bo olajšala podzemno delo.

Vsak lahko z vestnim, odgovornim delom pripomore k stabilizaciji našega gospodarstva!

Tega ne kličem samo neposrednim proizvajalcem, ampak vsem delavcem, tudi tistim v pisarnah. Še vedno slišimo, da nekateri delavci med delovnim časom počenjajo različne stvari, med drugim odhajajo tudi po opravkih v banko, zdravstveni dom, k frizerju, v trgovino, si gradijo hiše in podobno. Le kaj ti delavci prispevajo k naši stabilizaciji? Pozabljajo, da si moramo za boljše proizvodne rezultate prizadevati vsi, neglede na to, kje je kdo zaposlen in kakšna dela in naloge opravlja. Žal pa so med nami tudi delavci, ki pravijo, da petnajstega v mesecu pri rudniku dobijo malo v primerjavi s tistim, kar zaslužijo s postranskimi dejavnostmi. Takšnih delavcev v naši delovni organizaciji ne potrebujemo, saj le bremenijo naš dohodek, pozabili pa so, da smo skupaj odločali o smeri razvoja rudnika in samoupravno sprejeli plan odkopa premoga, ki je letos povečan s 4 700 000 ton na 4 900 000 ton, kar nam veliko nalaga. Le z delavnostjo, s skrbnim gospodarjenjem, varčnostjo in z izboljšavami naših racionalizatorjev, sočasno pa z zmanjšanjem obsega bolniških dopustov, neopravičenih odsotnosti od dela, števila nezgod pri delu, neplodnih sestankov in brezsmiselnega pisanja bomo lahko izpolnili to dodatno proizvodno nalogo.

Rešitev naših gospodarskih težav terjá tudi odkrito besedo, pogled iz oči v oči, česar pa zaenkrat še ne zmoremo. Na odgovornost še nismo poklicali tistih, ki so za napake, težave v našem gospodarstvu odgovorni.

Ljudi, ki ne opravljajo svojega dela vestno, ki mislijo, da so nenadomestljivi, bo treba odstraniti, jih zamenjati. Vprašati se bomo morali tudi, ali so naši osebni dohodki res odsev dela. Če bi bil res vsak delavec nagrajen za opravljeno delo, bi marsikdo moral dobiti višji osebni dohodek, nekateri, ki jim za delo ni, ki izkoriščajo pridnost drugih v delovni skupini, pa precej manjšega, kot ga dobijo.

Za sklep naj napišem še samo, kaj je po moje stabilizacija. Dolga veriga je, ki pa ima veliko obrabljenih členov in terja, da najdemo material in z njim te člene ojačimo ali zamenjamo, da bo vsa veriga zopet močna...

Ivan JELEN,
RL Titovo Velenje - J. Škale

ODŠLI V POKOJ

Štefan OVČAR,
upokojen 31. maja

Rojen 14. novembra 1943
v Hudinji pri Vitanju.

Od 4. junija 1960 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v nekdanjem rudniškem obratu za investicijska dela. Julija 1960 je bil premeščen v rudniški zunanji obrat in leta 1972 v Klasirnico, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Stanko LIPNIKAR,
upokojen 15. junija

Rojen 14. aprila 1932
v Plešivcu. Poročen s Karolino,
rojeno Potočnik.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v našem rudniku, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1954. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože LISJAK,
upokojen 24. junija

Rojen 21. februarja 1930
v Saksidu pri Novi Gorici. Poročen
z Marijo, rojeno Lever.

Od 19. novembra 1964 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1974 je bil premeščen v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Edo LIPNIK,
upokojen 25. junija

Rojen 12. oktobra 1932
v Skalalah. Poročen s
Terezijo, rojeno Meža.

Od 10. maja 1954 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jami zahod. Leta

1959 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1961 nazaj v Jamo zahod, leta 1971 v Jamo vzhod, leta 1975 v Jamsko mehanizacijo in leta 1979 v skupne službe rudnika, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je končal delovodsko šolo v Ljubljani in leta 1965 opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika strojne stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože KOTNIK,
upokojen 28. junija

Rojen 20. marca 1934
v Javorju pri Slovenjem Gradcu.
Poročen z Zofko, rojeno Hudej.

Od 10. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1960 je bil premeščen v Zunanjo dejavnost, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1967 je opravil izpit za cirkularista.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Venčeslav CENTRIH,
upokojen 29. junija

Rojen 21. septembra 1932
v Zagorju pri Lisičnem. Poročen
z Marijo, rojeno Lešnik.

Od 11. novembra 1954 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1962 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1963 nazaj v Jamo vzhod, leta 1970 v Jamo zahod in leta 1974 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1961 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela s srebrnim vencem.

Martin RAJTER,
upokojen 29. junija

Rojen 2. septembra 1932
v Čreti pri Mozirju. Poročen
z Barbaro, rojeno Brezovnik.

Od 3. marca 1955 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1969 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1970 nazaj v Jamo vzhod in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

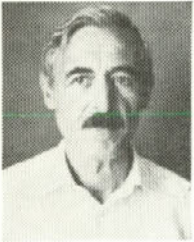
Franc BERDNIK,
upokojen 30. junija

Rojen 13. novembra 1931
v Smartnem na Pohorju. Poročen
z Jožefo, rojeno Cerkovnik.

Od 13. septembra 1954 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1962 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1970 v Jamo zahod in leta 1974 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Alojz BOROVIK,
upokojen 30. junija

Rojen 15. junija 1929
na Kozjaku pri Mislinji. Poročen
z Anico, rojeno Dedič.

Od 29. oktobra 1951 je neprekinjeno delal v našem rudniku, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1948. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Storitve, leta 1977 v Zračenje in leta 1980 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1955 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1957 za kvalificiranega kopača in leta 1961 za visoko kvalificiranega jamskega delavca - strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan DUPLIŠEK,
upokojen 30. junija

Rojen 26. aprila 1929
v Škaliču pri Pregradi. Poročen
z Dragico, rojeno Valek.

Od 21. marca 1963 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod, sedaj skupaj z bivšo temeljno organizacijo Jama vzhod Jama Preloge, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda zaslug za narod. (Op. ur.: Slika je že starejša.)

Vinko FOTIVEC,
upokojen 30. junija

Rojen 1. januarja 1926
v Trnjah pri Murski Soboti. Poročen
z Alojzijo, rojeno Praprotnik.

Od 13. maja 1958 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Za-

poslil se je kot nekvalificirani kopač v nekdanjem rudniškem gradbenem obratu. Leta 1962 je bil premeščen v Jamo vzhod in leta 1977 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Lovrenc KOVŠE,
upokojen 30. junija

Rojen 23. julija 1933
v Hudinji pri Vitanju. Poročen
z Miro, rojeno Vodovnik.

Od 16. julija 1957 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1963 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan KUMER,
upokojen 30. junija

Rojen 1. septembra 1930
v Topolšici. Poročen z
Marijo, rojeno Danijel.

Od 2. oktobra 1953 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega ključavničarja in leta 1973 za kvalificiranega ključavničarja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Albin MEDVED,
upokojen 30. junija

Rojen 2. februarja 1921
v Zavodnjah pri Šoštanjju. Poročen
z Marico, rojeno Počkaj.

Od 1. avgusta 1960 je neprekinjeno delal pri združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1964 je bil premeščen v kadrovski oddelek skupnih služb rudnika in leta 1978 v socialno službo kombinata, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, medalje za hrabrost, reda za hrabrost, medalje zaslug za narod, reda zaslug za narod in zlate kolajne za organizacijo kurirskih zvez na Štajerskem.

Aktivni udeleženec NOB in še sedaj vsestransko družbenopolitično aktiven.

Radovan MILOSAVLJEVIĆ,
upokojen 30. junija

Rojen 8. aprila 1931
v Medrgovcu pri Prištini.

Od 4. januarja 1969 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Za posilil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Anton PIŠEK,
upokojen 30. junija

Rojen 20. maja 1929
v Pongracu pri Grižah. Poročen
s Terezijo, rojeno Felicijan.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v našem rudniku, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1966. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Anton POMPE,
upokojen 30. junija

Rojen 11. aprila 1931
v Zabukovju pri Žalcu. Poročen
z Anico, rojeno Podberšič.

Od 5. oktobra 1963 je neprekinjeno delal v našem rudniku, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1960. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod, sedaj skupaj z bivšo temeljno organizacijo Jama zahod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za visoko kvalificiranega jamskega delavca - strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc POMPE,
upokojen 30. junija

Rojen 3. julija 1929
v Zabukovlju pri Sevnici.

Od 9. maja 1960 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8, konec leta 1975 nazaj v Jamo vzhod in leta 1977 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za visoko kvalificiranega jamskega

delavca - strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Anton POZVEK,
upokojen 30. junija

Rojen 7. junija 1930
v Reštanju pri Krškem. Poročen
s Faniko, rojeno Bevc.

Od 4. maja 1961 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Storitve in leta 1977 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1950 je opravil izpit za rudarskega nadzornika v rudarski nadzorniški šoli v Ljubljani.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, srebrne plakete ZRVS, bronastega priznanja OF, reda dela s srebrnim vencem, reda za vojaške zasluge s srebrnimi meči in priznanja za racionalizatorstvo.

Rudolf RAJH,
upokojen 30. junija

Rojen 9. marca 1929
v Sentilju pri Velenju. Poročen
s Terezijo, rojeno Čuda.

Od 8. januarja 1954 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8 in konec leta 1975 v Jamo vzhod, sedaj skupaj z bivšo temeljno organizacijo Jama zahod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1955 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1959 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Aktivni udeleženelec NOB od leta 1944 dalje.

Franc SKORNŠEK,
upokojen 30. junija

Rojen 8. julija 1930
v Skornem pri Velenju. Poročen
z Ano, rojeno Hudej.

Od 21. septembra 1957 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1960 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z bivšo temeljno organizacijo Jama vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji. (Op. ur.: Slika je iz časa, ko je začel delati v našem rudniku.)

Peter SOVINC,
upokojen 30. junija

Rojen 23. junija 1933
v Lešah pri Litiji. Poročen
z Marijo, rojeno Juvan.

Od 8. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Storitve in leta 1977 v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ignac TAMŠE,
upokojen 30. junija

Rojen 14. junija 1931
v Paki pri Mislinji. Poročen
z Mihaelo, rojeno Rednak.

Od 1. septembra 1956 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z bivšo temeljno organizacijo Jama vzhod Jama Preloge, leta 1978 v Jamo Pesje in leta 1979 nazaj v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1963 za kvalificiranega kopača in leta 1975 še za visoko kvalificiranega jamskega delavca - strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji. (Op. ur.: Slika je že starejša.)

Jože ZAGORŠEK,
upokojen 30. junija

Rojen 23. januarja 1928
v Drstelji pri Ptuju. Poročen
z Ivanko, rojeno Berložnik.

Od 16. marca 1953 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri delovni organizaciji.

Jakob KUREŠ,
upokojen 1. julija

Rojen 25. junija 1931
v Doleni pri Ptuju. Poročen
z Marijo, rojeno Ratej.

Od 26. aprila 1954 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Za-

poslil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1957 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1957 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1960 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Anica URANJEK,
upokojena 15. julija

Mati dveh otrok:
leta 1954 rojene Irene in
leta 1962 rojenega Andreja.

Od 15. maja 1950 je neprekinjeno delala pri združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlila se je kot kvalificirana skladiščnica v rudniškem skladišču. Leta 1957 je bila premeščena v nabavni oddelek skupnih služb rudnika in delala v nabavni službi kombinata do upokojitve.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan TERŽAN,
upokojen 19. julija

Rojen 21. decembra 1929
v Dobju pri Planini. Poročen
z Bronislavo, rojeno Zumer.

Od 24. maja 1954 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1963 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1967 nazaj v Jamo zahod, leta 1975 v Zunanji obrat in leta 1978 v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1958 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1960 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Vinko VOVK,
upokojen 23. julija

Rojen 21. januarja 1930
v Sentilju pri Velenju. Poročen
z Ivanko, rojeno Rednak.

Od 1. decembra 1956 je neprekinjeno delal v našem rudniku, s krajšima prekinitvama pa že od leta 1949. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v rudniškem obratu za investicijska dela. Leta 1960 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1964 v rudniški gradbeni obrat, leta 1966 v Jamo vzhod in leta 1967 v jamsko gradbeno skupino, sedaj Jamske gradnje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1969 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Bili smo na obisku pri članih radiokluba "Hinko Košir" - Titovo Velenje

PONOSNI SO NA SVOJE DELOVNE USPEHE

V začetku septembra smo se odpravili po sledih, ki jih je ena izmed velikih iznajdb v novejši zgodovini naredila tudi v naši dolini - po sledih odkritja radiotelefografije, brezžičnega prenosa vesti z elektromagnetnimi valovi, ki ga je po vsem svetu uveljavil italijanski fizik Marconi, imenovan zato tudi oče radiotelefografije.

Leta 1899 je namreč ta znanstvenik vzpostavil radiotelegrafsko zvezo med Francijo in Anglijo, štiri leta pozneje pa je poslal prvi radiotelegram iz Evrope v Ameriko.

Za svoje revolucionarno tehnično delo je Marconi leta 1909 prejel tudi Nobelovo nagrado za fiziko.

Sledi te iznajdbe v naši dolini ne segajo tako daleč v preteklost, kljub temu pa še vedno dobrih trideset let - tja v prva povojna leta, ko je radiotelegrafski prenos informacij že postal nezamenljiva pridobitev sodobnega sveta in ko se je profesionalni uporabi Marconijeve iznajdbe pridružila tudi ljubiteljska dejavnost, s katero so ljudje širom po svetu velike medsebojne razdalje in najrazličnejše jezike začeli množično premoščati z oddajno-sprejemnimi radiotelegrafskimi postajami in mednarodnimi kraticami, ki imajo v vseh jezikih na zemlji en sam pomen.

Na začetku petdesetih let, ko so ljudje v Šaleški dolini - s prekaterega vidika še odmaknjeni od velikih dogajanj - bili na začetku najburnejše povojne izgradnje, ne da bi še prav vedeli, kako naj si uredijo življenje, je v stari velenjski termoelektrarni delal človek, ki je svoje življenje zapisal praktični uporabi Marconijevega izuma. To je bil Hinko Košir, prvi radioamater in ustanovitelj danes po celi Evropi znanega radiokluba v Šaleški dolini, ki nosi njegovo ime in razpoznavni znak YU3EKL.

Letos v začetku septembra smo torej hodili tudi po sledih razvoja tega kluba, in pot nas je pripeljala v delovno organizacijo TE Šoštanj k njegovemu sedanjemu predsedniku Janezu Terbovškemu, ki sicer vodi vzdrževalna dela pri krmilnem sistemu šoštanjskih turboagregatov.

"Za pionirsko obdobje delovanja našega kluba so vezani najlepši spomini"

Te uvodne besede našega sobesednika Terbovška, ko smo ga vprašali, kaj lahko pove o začetkih delovanja radiokluba "Hinko Košir" - Titovo Velenje, kažejo odnos prvih članov kluba do dejavnosti, katere so se v njem lotili.

Poleg tega je Janez Terbovšek o začetkih delovanja kluba povedal še tole:

"Klub se je formiral v okviru dejavnosti tedanje Ljudske tehnike v Šaleški dolini, pobudo za njegovo ustanovitev pa je dal Hinko Košir, delavec v takratni termoelektrarni Velenje, ki je kmalu po ustanovitvi kluba iznenada umrl.

Prijatelji in sodelavci Hinka Koširja, od katerih vsekakor moram omeniti Janka Kaudika, Staneta Sevcnikarja, Janka Mežo -

ti trije še delajo v TE Šoštanj - in Adolfa Ošlovnika, ki je tudi delal v TE Šoštanj, a je že nekaj časa upokojen, so v spomin nanj klub potem tudi preimenovali v radioklub 'Hinko Košir'.

Prva naloga ustanoviteljev kluba je bila, izdelati radijski oddajnik. Upam, da si lahko zamislite, kako zahtevna je bila ta naloga za obdobje, ko v celi dolini niso imeli niti poštenih krampov in lopat. Zato pa je bil za tedanje člane kluba velik praznik, kadar so dobili, kdove kako in kje, kakšno staro vojaško oddajno postajo, v kateri je bilo še nekaj uporabnih elementov za izgradnjo oddajnika. Kadar se jim je sreča nasmehnila tudi pri iskanju ustreznih elektronov, pa njihovem veselju ni bilo ne konca ne kraja.

Po treh letih teh iskanj in trdega dela je oddajnik končno le 'oživel' - in ta dogodek v bistvu pomeni tudi drugo rojstvo radiokluba 'Hinko Košir'.

Poleg omenjenih ovir pri izgradnji radiotelegrafske oddajne

Janez Terbovšek, predsednik radiokluba "Hinko Košir" - Titovo Velenje

postaje so imeli prvi člani kluba velike težave tudi s prostori za svojo dejavnost. Prvih nekaj let so skupaj z drugimi sekcijami velenjske Ljudske tehnike delali v nekoč privatni stanovanjski stavbi v predelu Velenja, ki so ga okoličani do preureditve v mestni park v začetku šestdesetih let imenovali Žabja vas. Ko so to stavbo namenili za velenjsko glasbeno šolo in jo začeli preurejati - zdaj, po zadnji preureditvi, je v njej otroški vrtec Rožle - so se iz nje morali preseliti v barake, ki so stale v delu Velenja, kjer je zdaj stolpnica s trgovskim centrom Standard, nato pa na velenjski grad. Vendar tudi z gradu se je klub moral preseliti, ko so ga začeli preurejati v muzej, in sicer najprej v stari dom učencev RŠC Velenje in nato skupaj z njimi v novi dom ob Efenkovi cesti, kjer deluje še danes. Zaradi vseh teh selitev klub tudi ni mogel ohraniti svojega prvega oddajnika, kar je velika škoda, saj bi sedanjim in prihodnjim novim članom kluba lahko pripovedoval o iznajdljivosti

ti in vztrajnosti njihovih prednikov v prvem desetletju po drugi svetovni vojni."

Dejavnost kluba "Hinko Košir" je še zlasti pomembna za razvoj tehnične kulture v Šaleški dolini

Janez Terbovšek se je v delo radiokluba "Hinko Košir" vključil 1969. leta, ko se je iz Gornjega grada preselil v Velenje in se zaposlil v TE Šoštanj kot strojnik pri izgradnji bloka 4.

"V klub sem se včlanil takoj ob prihodu v Velenje," je poudaril, nato pa nadaljeval, "in upam si trditi, da v vseh teh trinajstih letih delovanja v njem nisem zamudil nobene njegove pomembnejše akcije. In akcij je bilo veliko in jih verjetno tudi še bo, ker v našem vsakdanjem življenju skoraj ni večjega dogodka, ki ga tako ali drugače ne bi povezali z radiotehniko.

Dejavnost kluba pa je še posebno pomembna za razvoj tehnične kulture v naši dolini. Saj ko smo se člani kluba pri izgradnji oddajnikov in prilagajanju sprejemnikov za svojo klubsko dejavnost poglobljali v zgradbo šibkotočnih naprav, nam je to omogočilo, da smo veliko lažje dojemali tudi skrivnosti zapletene uvožene elektronske opreme v naših vsakdanjih delovnih okoljih in v okviru svojih sposobnosti po potrebi sisteme elektronskih naprav za avtomatizacijo delovnih procesov tudi dograjevali ter tako z dejanji zavračali mnenje nekaterih, da pri vrhunski uvoženi tehnologiji naš delavec ničesar več ne more izboljšati."

Sedanje delovanje kluba

Terbovšek se je razgovoril tudi o sedanjem delovanju radiokluba "Hinko Košir" - Titovo Velenje.

"Zadnja leta," je dejal, "vse več ljudi išče možnost za aktivno izkoriščanje prostega časa v našem klubu. Od 62 aktivnih članov, vseh pa imamo 100, jih ima kar 44 svojo oddajno-sprejemno postajo, 18 članov, ki so večinoma mlajši od 18 let in zato po naših predpisih še ne morejo dobiti radiotelegrafskega razpoznavnega znaka, pa radijske zveze vzpostavlja s klubskimi oddajno-sprejemnimi postajami.

V novem domu učencev RŠC Titovo Velenje," je nadaljeval, "kje je center našega kluba, imamo poleg primerne prostora za oddajanje in sprejemanje sporočil tudi prostor za sestanke. Vendar bi radi dobili še prostor za konstruktorsko dejavnost, ki je bila v našem klubu včasih tako uspešna, zadnja leta pa je povsem zamrla.

Seveda pa bo glavna naloga našega kluba in njegovih sekcij - šoštanjske z znakom YU3DSO, sekcije v Šmartnem ob Paki z znakom YU3DPA in sekcije v okviru tehnične šole pri RŠC Titovo Velenje, ki ima znak YU3DRU - še naprej vzgajanje novih interesentov za obvladovanje Morsejeve abecede, tasterja in mednarodnih radiotelegrafskih kritic za navezovanje stikov in prijateljstev z radiotelegrafisti širom po svetu.

Rezultati naših dosedanjih prizadevanj v tej smeri so obrodili bogate sadove, saj smo v minulih treh desetletjih vzgojili lepo število radiotelegrafistov, ki so svoje znanje uveljavili predvsem v naših oboroženih silah, nič manj pa ni bil pomemben tudi njihov prispevek v civilnih reševalnih akcijah, ki so jih terjale razne bolezni in nesreče, ter akcijah NNNP.

Vidne rezultate radioamaterji kluba 'Hinko Košir' dosegamo tudi na tekmovanjih radioamaterjev Slovenije in Jugoslavije. Naše sodelovanje v letošnji odpravi radiotelegrafistov v okviru tekmovanja Alpe-Adria na Visočico, najvišji vrh velebitskega pogorja - na primer - je s številom zvez, ki so jih vzpostavili naši radioamaterji - skupaj kar blizu 300! - dokazalo, da po kvaliteti sodimo prav v vrh jugoslovanskih radioklubov.

Ko je že beseda o našem sodelovanju v tej odpravi, še tole:

Samoupravnim organom in poslovnim delavcem delovne organizacije HPH v Titovem Velenju (delovna organizacija HPH Titovo Velenje se ukvarja v glavnem s hidrogradnjami, izgradnjo prometnih objektov in hortikulturo - op. ur.) se člani našega kluba še enkrat zahvaljujemo za brezplačen prevoz naše 11-članske ekipe z vso potrebno opremo na to akcijo. Prav tako pa tudi upravi javne varnosti v Gospiću za serume proti kačjim pikom, ki nam jih je dala na razpolago, radioklubu Gospić pa za vodnike na Velebit!"

Načrti in želje kluba za naprej

"Najprej moramo dobiti novega mentorja za našo šoštanjsko sekcijo, pri delu kluba v Titovem Velenju pa znova obuditi konstruktorsko dejavnost," je v tej zvezi na začetku dejal predsednik kluba Terbovšek in nato nadaljeval:

"Poleg dveh sodobnih in razmeroma močnih oddajnih postaj, ki jih že imamo v Titovem Velenju, bi nadalje radi na Paškem Kozjaku postavili zabojnik za namestitve še ene radijske postaje, s katero bi slišnost njenega oddajnika toliko povečali, da bi radiotelegrafske zveze lahko vzpostavljali z vsemi kontinenti.

Poleg tega nameravamo razvejiti našo dejavnost v osnovne šole. V ta namen smo letos v osnovni šoli Miha Pintar-Toledo v Titovem Velenju izvedli tekmovanje učencev v 'lovu na lisico', to je v iskanju skritih aktivnih radiotelegrafskih oddajnikov s sprejemniki, ki je po rezultatih udeležencev preseglo vsa naša pričakovanja, zato bomo prihodnje leto organizirali tako tekmovanje učencev vseh osnovnih šol v naši občini.

Toliko o našem delu, delovnih načrtih in željah. Vsemu temu pa moram na rob pridati, da naša dejavnost terja kar precej sredstev in da potrebna sredstva zberemo deloma člani sami z letno članarino, poleg tega si je - kot sem že omenil - velik del članov omislilo lastno oddajno-sprejemno postajo, nekaj denarja pa dobimo tudi iz občinskih proračunskih sredstev, izdatno pa so nam doslej pomagale tudi posamezne organizacije združenega dela v občini, zlasti organizacije znotraj našega kombinata.

Za sklep naj povabim v naše vrste vse tiste, ki jih zanima naša dejavnost. Informativne sestanke, na katerih se pogovorimo o uresničevanju naših starih in načrtujemo nove naloge, obenem pa sprejemamo v klub nove člane, imamo vsak ponedeljek od 18. do 20. ure v sejni sobi doma učencev RŠC ob Efenkovi cesti v Titovem Velenju.

Za sprejem sta pomembna samo dva pogoja; in sicer, da ima interesent jugoslovansko državljanstvo in veselje za delo v radioklubu."

Še iz našega razgovora z dvema drugima članoma kluba "Hinko Košir"

Erna KOKOL, administratorica,
zaposlena v temeljni organizaciji
TE Šoštanj - Vzdrževanje:

"V radioklubu 'Hinko Košir' sem začela delati bolj po naključju, zaradi tega, ker sem sodelavcem v TE Šoštanj, vključenim v klub, tu in tam priskočila na pomoč pri opravljanju kakšnega administrativnega dela za klub. Vendar sčasoma je tudi me ne zamikalo, da bi s slušalkami na glavi sedla za oddajnik in

Radioamaterka Erna Kokol

prek ročice tasterja začela oddajati Morsejeve znake, kakor sem imela priložnost videti pri sodelavcih radiotelegrafistih. In tako sem sedaj že dober mesec lastnica oddajno-sprejemne postaje in znaka YU3HSY. Prijatelji v klubu me dražijo, da se mi za vzpostavljanje zvez ni treba bati, ker imam na koncu razpoznavnega znaka črko Y, ki pomeni, da je lastnik tega znaka ženskega spola... Kljub temu pa se v pretežno moški družbi - v klubu in prek elektromagnetnih valov - dobro počutim, saj gre za ljudi, ki vse cilje v življenju podrejajo osnovnemu namenu radioamaterstva - zblíževanju ljudi širom po svetu."

Anton RIBARIČ,
sociolog, zaposlen
kot vodja razglasne
postaje v našem rudniku:

"Že v študentovskih letih sem dobil veselje do dela v radioklubu, le da mi študij ni dopuščal aktivnejšega ukvarjanja z radio telegrafijo. V radioklubu 'Hinko Košir' sem začel delati pred štirimi leti; potem ko me je za vključitev vanj pregovoril tedanji podpredsednik kluba Evgen Treven. Moja bojazen, da sem v letih, ki so mi minila od takrat, ko sem kot radiotelegrafist služil vojaški kadrovski rok, pozabil vse o radiotelegrafiji, je bila odveč. Razmeroma hitro se mi je vrnila sposobnost za sprejemanje znakov Morsejeve abecede, sčasoma pa sem si znova pridobil tudi spretnost za hitro oddajanje sporočil z Morsejevimi znaki. Letos sem uspešno opravil še izpit za radiotelegrafista B kategorije, ki mi dovoljuje nakup oddajno-sprejemne radiotelegrafske postaje z izhodno močjo do 250 vatov. To pa pomeni, da se bom potem, ko bom dobil še svoj znak, lahko prek radijskih valov pogovarjal v Morsejevih znakih z radiotelegrafisti po celem svetu." /Pripravil Bojan Ograjšek/

Šport in rekreacija

Šestindvajsete poletne športne igre delavcev slovenskih elektrogospodarskih organizacij

OD NAŠIH TEKMOVALCEV SO ZELO DOBRE REZULTATE DOSEGLI RUDNIŠKI

V soboto, 11. septembra, so se zgodaj zjutraj pri športni dvorani na Planini v Kranju v organizaciji ELEKTRO Gorenjska -

Kranj slovesno začele letošnje, po vrsti že šestindvajsete poletne športne igre delavcev slovenskih elektrogospodarskih organizacij. Med skupaj več kot 900 športnicami in športniki iz dvajsetih slovenskih elektrogospodarskih organizacij, ki so se razvrstili ob slavnostni tribuni, jih je bilo iz obeh naših energetskih delovnih organizacij, Rudnika lignita Titovo Velenje in Termoelektrarn Šoštanj, kar 133.

Če so tudi take športne igre merilo napredka delovnih organizacij na področju športa in rekreacije, potem morajo v TE Šoštanj po teh igrah analizirati razmere v svojem delavskem športu in rekreaciji, kajti njihovi predstavniki so bili na njih kot tekmovalci skoraj neopazni, čeprav jih je bilo 70. Bistveno boljši so na teh igrah bili športniki in športnice iz našega rudnika.

Ti dve trditvi dokazujejo dosežene uvrstitve športnikov in športnic iz našega rudnika in TE Šoštanj v posameznih panogah teh iger, zato jih pogledjmo!

Začnimo z njihovimi uvrstitvami na tekmovanju v tekih, ki se ga na lanskih poletnih elektro igrah niso udeležili ne eni ne drugi, medtem ko so se ga na letošnjih športniki in športnice iz rudnika udeležili in se v tej panogi - kot boste videli v zadnjem delu tega prispevka - zelo dobro odrezali.

Pri odbojki je na lanskih igrah moška rudniška ekipa bila diskvalificirana, na letošnjih pa je v izredno močni konkurenci dosegla 5. mesto, medtem ko so se odbojkarji iz TE Šoštanj, ki so na lanskih igrah bili četrti, morali na letošnjih zadovoljiti s 7. mestom v skupni konkurenci enajstih ekip.

Z zmago odbojkaric iz našega rudnika, ki na lanskih igrah v tej panogi ni imel zastopnic, nad boljšimi odbojkaricami iz TE Šoštanj po poprejšnjih mnenjih so se rudniške odbojkarice prebile na 4. mesto, odbojkarice iz TE Šoštanj, ki so na lanskih igrah bile četrte, pa so na letošnjih dosegle šele 8. mesto.

Tekmovalci iz rudnika so dosegli zelo dobro uvrstitev tudi v kegljanju, saj so se z doseženega 10. mesta na lanskih igrah prebili na letošnjih na 2. mesto, kegljači iz TE Šoštanj pa so z doseženega 6. mesta na lanskih igrah zdrknili na letošnjih na 14. mesto.

Nič boljše niso bile kegljačice iz TE Šoštanj, saj so na lanskih igrah bile druge, na letošnjih pa so si prikegljale šele 6. mesto, medtem ko rudnik ni imel predstavnic za tekmovanje v tej panogi ne na lanskih ne na letošnjih igrah.

Šahisti iz rudnika so bili tako kot na lanskih tudi na letošnjih igrah zelo dobri - drugi, tekmovalci ob črnobelih poljih iz TE Šoštanj pa so v primerjavi z uvrstitvijo na lanskih igrah zdrsnili na letošnjih za dve mesti nižje in bili deveti v skupni konkurenci dvanajstih ekip.

Tudi rudniški strelci so z doseženim drugim mestom in petnajstimi krogi zaostanka za prvouvrščeno strelsko ekipo ponovili na letošnjih igrah svojo uvrstitev na lanskih, strelci iz TE Šoštanj pa so se s 17. mesta na lanskih igrah na letošnjih prebili na 8. mesto, pri skupni konkurenci sedemnajstih ekip, in bili torej sorazmerno uspešnejši.

Posebej moramo pohvaliti člana rudniške strelske ekipe Hinka Bolo, saj je bil z doseženimi 185 krogi sploh najboljši posameznik v tej panogi na letošnjih igrah.

Podoben uspeh kot rudniški šahisti in strelci je na letošnjih igrah s ponovitvijo doseženega 2. mesta na lanskih dosegla tudi rudniška ženska ekipa v namiznem tenisu, TE Šoštanj pa v tej športni panogi tudi na letošnjih igrah niso imele zastopnic. Pri namiznem tenisu moških pa je rudniška ekipa z doseženega 3. mesta na lanskih igrah na letošnjih zdrknila za mesto nižje, medtem ko si je ekipa iz TE Šoštanj, ki je bila na lanskih igrah peta, na letošnjih še s šestimi ekipami razdelila zadnje mesto.

Nadalje, kar izjemno uspešni pa so bili na letošnjih igrah rudniški nogometaši, saj so v četrtfinalu in polfinalu z lahkoto premagali vse nasprotnike, pa tudi v finalni tekmi, v kateri so zmagali z rezultatom 3 : 1, so se jim nasprotniki, ekipa zdru-

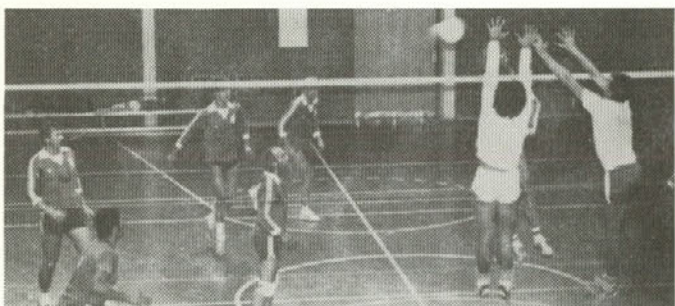

Pred slavnostno tribuno na Planini v Kranju se je postrojilo več kot 900 tekmovalk in tekmovalcev.

Rudniški tekači in tekačice pred začetkom tekmovanja niso pričakovali, da se bodo tako dobro odrezali.

Tudi odlična igra odbojkarjev iz našega rudnika ni zadostovala za zmago nad razpoloženo ekipo iz Elektro Primorske - Nova Gorica.

Šahisti iz našega rudnika (prva miza z leve strani) so se z doseženim 2. mestom izkazali.

ženih premogovnikov Trbovlje, uspešno upirali samo prvih nekaj minut.

Z doseženim prvim mestom na letošnjih igrah so nogometaši iz našega rudnika popravili tudi bled vtis, ki so ga napravili na lanskih z uvrstitvijo na dvajseto mesto.

Nogometaši iz TE Šoštanj, ki so se na lanskih igrah uvrstili na 2. mesto, pa so se na letošnjih morali zadovoljiti z 12. mestom.

Ribiči tako iz rudnika kakor tudi iz TE Šoštanj pa so na letošnjih igrah, ko je namakanje vab potekalo ob zanemarjenem ribniku v Bobovku pri Kranju, dokazali, da ribarjenja v kalnem niso navajeni, saj so slednji, iz TE Šoštanj, z doseženega 4. mesta na lanskih igrah zdrknili na letošnjih za mesto nižje, rudniški pa si še z dvema ekipama prilovili 6. mesto, med tem ko so si na lanskih tretje.

Pri nagradnem vlečenju vrvi na letošnjih igrah pa sta tako moški kakor tudi ženski ekipi naših energetskih delovnih organizacij ostali praznih rok, medtem ko za plezanje po drogu - enako kot na lanskih igrah - nista imeli nobene ekipe.

Na letošnjih, 26. poletnih športnih igrah delavcev slovenskih elektrogospodarskih organizacij, ki so - kot smo že zapisali - bile 11. septembra v Kranju, so si športniki Rudnika lignita Titovo Velenje tako priborili devet plaket - športnih trofej za ekipne uvrstitve na eno izmed prvih treh mest v posameznih panogah iger; športniki TE Šoštanj pa si niso pritekmovali nobene.

Kar se tiče poteka letošnjih slovenskih poletnih elektro iger, pa moramo reči, da je organizator, delovna organizacija ELEKTRO Gorenjska - Kranj, svojo nalogo opravil zelo dobro. Všeč nam je bila predvsem bližina izbranih športnih objektov za izvedbo vseh tekmovanj v okviru iger, saj zaradi tega med nobenim tekmovanjem posameznim ekipam ni bilo treba premagovati večjih razdalj, na lanskih igrah pa so jih nekatere morale.

Organizator iger je poskrbel tudi za izdajo lično urejene brošure, v kateri je bil poleg vodnika po Kranju natisnjen tudi razpored tekmovanj v vseh panogah iger in poimenski seznam članov vodstva tekmovanj.

Tudi sodniki so svoje delo v glavnem opravili korektno, celotno vodstvo tekmovanj pa moramo pohvaliti tudi za organizacijo vseh tekmovanj v skladu s postavljenimi roki v objavljenem razporedu.

Nekaj nepotrebne jeze smo opazili le med udeleženci tekmovanja v ribolovu, ker je to tekmovanje bilo organizirano ob hudo zanemarjenem, zlasti z vidika čistoče, bobovškem ribniku.

Ko smo se med tem tekmovanjem ustavili pri tekmovalcu Martinu Pliberšku, članu ribiške ekipe iz našega rudnika, na vodi njegovega "revirja" tudi mi nismo mogli spregledati umazanije, ki je jemala voljo do ribolova temu znanemu ribiču po vsej Šaleški dolini. "Pa bi spregledal tudi umazanijo," nam je ob tem dejal Martin, "če bi ribiči privabljali ribe samo s kruhom, kot smo se dogovorili, ne pa da v vodo mečejo take vabe, da bi priplavale še napol mrtve ribe." K temu pa je dodal še, da tudi on zna pripravljati vabe, ki pritegnejo vsako ribo. Morali smo mu dati prav; že zato, ker so bili nekateri tekmovalci med trsjem ob bobovškem ribniku tako dobro skriti očem sodnikov, da je bilo kar čudno, da se kateri ni lotil lova kar z dinamitom.

Vendar spodrsrljaji pri organizaciji tekmovanja v ribolovu niso bistveno skaliili dobrega mnenja o organizaciji celotnih iger, katerih sklepni del je organizator priredil ob Savi pri objektih kranjskega mestnega sejmišča. Zaradi razburljivih tekem ženskih in moških ekip v vlečenju vrvi, ki so potekale v tem delu iger, pa je kar preveč neopazno minilo vzporedno s temi tekmami organizirano tekmovanje v plezanju po drogu.

Nazadnje pa je prireditelj iger zgledno organiziral še večerjo, razdelitev priborjenih plaket in priznanj ekipam ter družabni večer s plesom.

Zmagovalna ekipa v ženskem delu tekmovanja v vlečenju vrvi, ki je bilo tudi v moškem delu (enako kot vzporedno tekmovanje v plezanju po drogu) usmerjeno le v absolutno zmago za praktično nagrado - to je bila ekipa delavk iz Dravskih elektrarn - je pri tem bila deležna kar primerne nagrade: lepo okrašene velike torte!

Takole so si tekmovalke iz našega rudnika prizadevale pri vlečenju vrvi, kljub temu pa so nazadnje ostale praznih rok...

Martin Pliberšek, član ribiške ekipe iz našega rudnika, med namakanjem trnka - in godrnjanjem zaradi zanemarjenosti rib nika, ob katerem je potekalo tekmovanje ribičev.

Prvouvrščene ekipe v posameznih panogah iger in uvrstitve naših ekip

TEKI

Moški nad 40 let - tek na 800 metrov:

1. Elektro Gorenjska s časom 2 : 46,41
5. RL Titovo Velenje (3 : 31,25)

Moški od 30 do 40 let - tek na 800 metrov:

1. RL Titovo Velenje s časom 2 : 40,95

Moški do 30 let - tek na 1 000 metrov:

1. Elektrotehna Ljubljana s časom 3 : 43,26
2. RL Titovo Velenje (3 : 50,34)

Ženske - tek na 800 metrov:

1. Elektro Gorenjska s časom 3 : 43,57

3. RL Titovo Velenje (3 : 51,85)

(Termoelektrarne Šoštanj niso formirale ekip za to panogo.)

ODBOJKA - MOŠKI

1. Elektro Primorska
5. RL Titovo Velenje
7. TE Šoštanj

ODBOJKA - ŽENSKÉ

1. Inženirski biro Elektroprojekt Ljubljana
4. RL Titovo Velenje
8. TE Šoštanj

KEGLJANJE - MOŠKI

1. Združeni premogovniki Trbovlje 356 kegljev
2. RL Titovo Velenje 345
14. TE Šoštanj 284

KEGLJANJE - ŽENSKÉ

1. Elektro Celje 224 kegljev
6. TE Šoštanj 161

(RL Titovo Velenje ni formiral ženske ekipe za to panogo.)

ŠAH

1. TE Trbovlje 34 točk
2. RL Titovo Velenje 33
9. TE Šoštanj 17

STRELJANJE

1. Združeni premogovniki Trbovlje 720 točk
2. RL Titovo Velenje 705
8. TE Šoštanj 652

NAMIZNI TENIS - MOŠKI

1. TE Trbovlje
4. RL Titovo Velenje
- 9.-15. TE Šoštanj

NAMIZNI TENIS - ŽENSKÉ

1. Dravske elektrarne - Maribor
2. RL Titovo Velenje

(Termoelektrarne Šoštanj niso formirale ženske ekipe za to panogo.)

MALI NOGOMET

1. RL Titovo Velenje
2. TE Šoštanj

RIBOLOV

1. Elektro Ljubljana
5. TE Šoštanj
- 6.-8. RL Titovo Velenje

VLEČENJE VRVI - MOŠKI

1. Elektro Celje

(Druge ekipe - vključno z našima - so ostale brez končne uvrstitve, ker je to tekmovanje bilo usmerjeno v absolutno zmago za praktično nagrado.)

VLEČENJE VRVI - ŽENSKÉ

1. Dravske elektrarne - Maribor

(Druge ekipe so zaradi že navedenega razloga ostale brez končne uvrstitve.)

PLEZANJE PO DROGU

(Za tekmovanje v tej panogi naši energetski delovni organizaciji nista imeli nobene ekipe, sicer pa je to tekmovanje bilo enako kot v vlečenju vrvi usmerjeno v absolutno zmago za praktično nagrado, katera ekipa si je nagrado pripeljala, pa nismo zvedeli.)

Poslani domiselni opisi objavljenih slik na strani 35 v Rudarju št. 3/82

2 3

Slika "1"

Nekaj opisov te slike smo dobili, vendar smo v uredniškem odboru bili mnenja, da nobeden ni tak, da bi ga kazalo objaviti in avtorja zanj morda še nagraditi.

Slika "2"

- Za katere pa naj navijam, ko pa ne vem za rezultat?
Danilo PUNGERTNIK, Plešivec 42 a, Titovo Velenje
- Človek, ki ga je treba ubiti, je že oblečen v črno.
Alfred VODUŠEK, Trg Edvarda Kardelja 4, Titovo Velenje
- Ko gledam to sliko, vidim samo Miljanića.
Ivan OJSTERŠEK, Partizanska pot 9, Šoštanj

Slika "3"

- Vlecimo, vlecimo stabilizacijo naprej, saj naramnic ne nosimo več toliko, kot smo jih doslej. Veliko je še skritih rezerv in primernih pasov, dokler po domeh redimo vsak dan več mačk in psov in vikendice rastejo bolj kot koruza in pšenica in je še nasploh klavrna naša stabilizacijska resnica.
Rudi KORTNIK, Tomšičeva 39, Titovo Velenje

Rudija Kortnika in Danila Pungertnika smo za navedena prispevka tudi nagradili. Vsak je prejel knjižno nagrado v vrednosti okrog 345 dinarjev. /Uredniški odbor/

Nagrajeni reševalci objavljene križanke v Rudarju št. 3/82

- Marija KOLAR, Šaleška 16; Titovo Velenje (1. nagrada - knjiga v vrednosti okrog 575 dinarjev)
- Dejan CEROVEČKI, Veljka Vlahovića 3, Titovo Velenje (2. nagrada - knjiga v vrednosti okrog 345 dinarjev)
- Renata SOLINA, Kersnikova 7, Titovo Velenje (3. nagrada - knjiga v vrednosti okrog 230 dinarjev)

REŠITEV KRIŽANKE - VODORAVNO: Titovo Velenje; ravbaržandarm; ITD; laik; avto; Nr.; gong; ime; ion; NŽ; zvezdar; Tkon; Ankica; putika; reber; drkot; OM; DE; Aisné; titel; Rp; A.N.; očala; sloke; Za; JC; kit; uroki; piknik; okraj; napa; VI; lak; Akvileja; RTV; Nikaragua; rak; Josip Broz Tito; IL; kela; nonet; gos; Lad; Imeno; Anka; NU; Kakan.

Nagrajenim reševalcem čestitamo, drugim pa želimo več sreče pri reševanju in žrebanju pravilnih rešitev križanke v tej številki Rudarja. /Uredniški odbor/

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Titovo Velenje (Titovo Velenje - Rudarska 6, telefon 851 100)

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RL Titovo Velenje - J. mehanizacija) - namestnik Ivan Jelen (RL Titovo Velenje - J. Škale), Anton Ribarič (RL Titovo Velenje - DSSS) - namestnik Vili Kerin (RL Titovo Velenje - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnica Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik, EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Gril), Avtoprevoznitvo in servisi - Anton Sever (namestnik Branko Kranjčec), Tiskarna - Silvo Pešak (namestnik Marko Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Irena Likar (namestnica Mira Uranc), Zavarovanje - Niko Pečovnik, DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar reporter), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinarka lektorica), Vesna Kores (DSSS SOZD - tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (DSSS SOZD - telefon 851 100, interno 260 - soba 58 nad pošto Titovo Velenje)

Tiska DO Tiskarna REK Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 850 566 ali 851 630) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 000 izvodov

Nagradna križanka

				LATINSKI VEZNIK	PLIN ZA VARJENJE (nosa pisava)	VTISKANO ZNAJENJE	ŽILA ODVOJENICA	Rudi Vavpotič	DOCENT	DOLOČEN ZNESEK	METEOR	KRATICA DO VSOZ REK	TUJE ŽENSKO IME	DRUGI NAZIV ZA ANIŽO	ŽENSKO IME	RIBA, KI DAJE IKRE ZA KAVIAR	
				MLEČNI IZDELEK				PRIMEK KRALJA MATJAŽA (1240-1301)									
				DEL OBRAZA FRÄNC. REKA				TORINO			ARIEN, ĐERILIJ VRŠTA POTOVANJA						
Sestavljen in narisan: LOM	XIV.	AMERIŠKI KROKODIL	MLATŠA KAMENA DOBA	FILMSKO PRIZNANJE MALHAR				PRELAZ NA VELEBITU					ARABSKI ŽREBEC				
														POMNI, NE POZABI!			
NAROD NA SEV. ZAH. EVROPE										MOŠKO IME					EAST NAUK O GIBANJU		
NEPREHODNO ČREVO										Tone Tomšič			OKRAJŠAVA MESTECE NA POLDT. PELJEŠCU				
VELIKE VIOLINE										Šolski Odbor	KONICE ODPRITINA V ZIDU					JUNIOR	
ŠIVANKA								OKRAJŠ. MOŠ. IME									
NOVEJŠI NAZIV ZA DR. KONGO																	
OZNAKA NA NEKATERIH DR. DIAPARATIH				RIMSKA 500													
JAP. MESTO NA OTOKU HOKAIDO				ČAČAK													
NOETOVA BARKA				Gezdo Gospo = darstvo	RAZBOJNIK	SAMOSPEV	PUŠČAVSKI PES	Karl Jaaspers	ZLATO	PEČKA ZA PEČENJE NA ŽARU	PREBIVALEC JAP. MESTA OITA	PENEČE SE VINO	KRATICA NAŠEGA SOL. CENTRA				
														Albert Einstein			
														VARTENA MESTA		Francija KOSITER	
BARVA IGRAL. KART								Taniški klub	Indust. tahn. center					Berloneelj			
														Bitola			
HÖMEINI												VINO IZ GORIŠKIH BRD		SPANIJA			
OTKA																OČEŠNA MREZNICA	

SLOVARČEK ZA POMOČ PRI REŠEVANJU • CORVINUS - Matthias (1443-1490), madžarsko-hrvaško-češki kralj, junak slovenske ljudske pripovedne pesmi - kralj Matjaž • JOIČI - japonsko mesto na otoku Hokaido, zahodno od Sappora • OISE - francoska reka, pritok Seine • STON - znano turistično mesto na polotoku Pelješcu z okrog 1 000 prebivalci • ZAIRE - neodvisna država v srednji Afriki, prej DR Kongo, z glavnim mestom Kinšasa

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo glasila Rudar-Informator do konca oktobra 1982. Izmed pravih rešitev bomo tri izžrebali in nagradili s knjižnimi nagradami v vrednosti okrog 575, 345 in 230 dinarjev.

SREČNO!

Uredniški odbor